

**KONVENTION
OM TILLÄMPNING AV SCHENGENAVTALET**

av den 14 juni 1985

**mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om
gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna**

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, nedan kallade de avtalsslutande parterna,

SOM STÖDER SIG på Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna,

SOM HAR BESLUTAT att fullfölja det i det avtalet framförda önskemålet om att avskaffa kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller rörligheten för personer och att underlätta transporten och den fria rörligheten för varor över samma gränser,

SOM BEAKTAR att Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, som kompletteras av Europeiska enhetsakten, föreskriver att den inre marknaden skall medföra att det skapas ett område utan inre gränser,

SOM BEAKTAR att det av avtalsparterna eftersträvade målet sammanfaller med detta syfte, dock utan att kunna förutse vilka åtgärder som kommer att vidtas i samband med tillämpningen av bestämmelserna i avtalet,

SOM BEAKTAR att genomförandet av detta önskemål kräver en rad lämpliga åtgärder och ett nära samarbete mellan de avtalsslutande parterna

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

AVDELNING I

DEFINITIONER

Artikel 1

tredje land: alla andra stater än de avtalsslutande parterna,

I denna konvention avses med

utlänning: varje annan person än medborgare i Europeiska gemenskapernas medlemsstater,

inre gränser: de avtalsslutande parternas gemensamma landgränser samt deras flygplatser för inrikes flyg och deras hamnar för reguljära färjeförbindelser endast vad gäller ankommande eller avgående trafik till andra flygplatser eller hamnar på de avtalsslutande parternas territorium utan angöring av hamnar eller mellanlandning på flygplatser utanför detta territorium,

utlänning registrerad på spärlista: varje utlänning som i Schengens informationssystem har registrerats för nekad inresa enligt vad som föreskrivs i artikel 96,

yttre gränser: de avtalsslutande parternas land- och sjögränser samt flygplatser och hamnar, såvida de inte räknas som inre gränser,

gränsövergångsställe: varje övergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passerandet av de yttre gränserna,

inrikesflyg: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från de avtalsslutande parternas territorium utan landning på tredje lands territorium,

gränskontroll: den kontroll vid gränserna som utan hänsyn till andra skäl enbart avser en avsikt att passera gränsen,

transportör: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik luft-, sjö- eller landvägen,

uppehållstillstånd: varje tillstånd av vilket slag det än är som utfärdats av någon av de avtalsslutande parterna och berättigar till vistelse på denna parts territorium; som sådant tillstånd räknas inte tillfälligt tillstånd att vistas på någon av de avtalsslutande parternas territorium i avvaktan på behandling av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd,

asylansökan: varje ansökan som en utlänning lämnat skriftligen, muntligen eller på annat sätt, vid den yttre gränsen eller på någon av de avtalsslutande parternas territorium, för att bli erkänd som politisk flykting enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom

New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt få uppehållstillstånd,

asylsökande: varje utlänning som inkommit med en asylansökan enligt vad som avses i den här konventionen och om vilken ännu inte har fattats något avgörande beslut,

behandling av asylansökan: alla förfaranden som avser undersökningar, beslut och åtgärder som vidtas för att genomföra slutgiltiga beslut rörande en asylansökan, med undantag av fastställandet av vilken avtalsslutande part som skall ansvara för behandlingen av en asylansökan enligt bestämmelserna i denna konvention.

AVDELNING II

OM AVSKAFFANDE AV KONTROLLER VID DE INRE GRÄNSERNA OCH OM PERSONERS RÖRLIGHET

KAPITEL 1

PASSERANDET AV DE INRE GRÄNSERNA

Artikel 2

1. De inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs.

2. Då den allmänna ordningen eller statens säkerhet så kräver, kan emellertid en avtalsslutande part, efter samråd med de övriga avtalsslutande parterna, besluta om att vid de inre gränserna, under en begränsad tidsperiod, genomföra nationella gränskontroller som är anpassade till det aktuella läget. Om den allmänna ordningen eller statens säkerhet kräver ett omedelbart ingripande, skall den berörda parten vidta nödvändiga åtgärder och snarast möjligt underrätta övriga avtalsparter om detta.

3. Avskaffandet av personkontrollen vid de inre gränserna skall inte inverka på bestämmelserna i artikel 22, inte heller på behöriga myndigheters rätt att i enlighet med respektive avtalsslutande parts lagstiftning utöva sina polisiära befogenheter på partens hela territorium och inte heller på skyldigheten att inneha, medföra och visa upp handlingar och dokument som föreskrivs i den avtalsslutande partens lag.

4. Kontrollen av varor skall ske i enlighet med relevanta bestämmelser i denna konvention.

KAPITEL 2

PASSERANDET AV DE YTTRE GRÄNSERNA

Artikel 3

1. De yttre gränserna får passeras i princip endast vid gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetider. Närmare bestämmelser samt undantag och bestämmelser om lokal gränstrafik, liksom regler som gäller för särskilda kategorier av sjötrafik, såsom nöjesbåtar eller kustfiske, skall fastställas av den verkställande kommittén (Verkställande kommittén).

2. De avtalsslutande parterna förbinder sig att införa påföljder för passerande utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fastställda öppethållandetiderna.

Artikel 4

1. De avtalsslutande parterna garanterar att från och med 1993 kommer från tredje land ankommande flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med inrikesflyg att dessförinnan underkastas såväl personkontroll som kontroll av handbagage vid ankomsten på den flygplats där det utifrån kommande flygplanet landat. Inrikes flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med flyg till tredje land skall före utresan underkastas såväl personkontroll som kontroll av handbagage på den flygplats från vilken utresan sker.

2. De avtalsslutande parterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollerna skall kunna utföras i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 avser inte kontroll av inlämnat bagage; denna kontroll skall genomföras antingen på den flygplats som är resans slutmål eller på den flygplats där resan påbörjas.

4. Fram till den tidpunkt som föreskrivs i punkt 1 skall flygplatserna, trots definitionen av inre gränser, betraktas som yttre gränser vad gäller inrikes resor med flyg.

Artikel 5

1. I samband med vistelse som inte överskrider tre månader, kan inresa till de avtalsslutande parternas territorium beviljas en utlänning, som

- a) är innehavare av ett eller flera giltiga dokument som tillåter passerande av gränsen och som fastställts av Verkställande kommittén,
- b) innehar giltig visering, om sådan krävs,
- c) i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att han är i stånd att på laglig väg anskaffa dessa medel,
- d) inte finns registrerad på spärlista,
- e) inte anses utgöra en risk för den allmänna ordningen, statens säkerhet eller någon av de avtalsslutande parternas internationella förbindelser.

2. Inresa till de avtalsslutande parternas territorium skall vägras en utlänning som inte uppfyller samtliga dessa villkor, utom i de fall då en avtalsslutande part finner det nödvändigt att avvika från denna princip av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser. I sådana fall skall inresetillståndet begränsas till den berörda partens territorium varvid denna avtalsslutande part är skyldig att underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.

Dessa regler påverkar inte tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätten till asyl eller bestämmelserna i artikel 18.

3. Genomresa skall beviljas en utlänning som innehar uppehållstillstånd eller visum utfärdat av någon av de avtalsslutande parterna eller, om så krävs, båda dessa dokument, varvid undantag skall göras om utlänningen finns upptagen på spärlistan hos den avtalsslutande part vars yttre gräns han infunnit sig vid.

Artikel 6

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna skall underkastas kontroll av behöriga myndigheter. Denna kontroll skall utföras enligt gemensamma principer, inom ramen för de avtalsslutande parternas egna befogenheter och deras respektive lagar, varvid hänsyn skall tas till alla avtalsslutande parters intressen och territorium.

2. De gemensamma principer som avses i punkt 1 är följande:

- a) Personkontrollen skall inte endast omfatta granskning av resedokument och andra villkor för inresa, vistelse, arbete och utresa, utan även efterspaning och förhindrande av hot mot de avtalsslutande parternas inre säkerhet och allmänna ordning. Dessutom skall fordon och föremål som medförs av personer vid passerandet av gränsen kontrolleras. Dessa kontroller skall verkställas av varje avtalsslutande part i enlighet med dennas lagstiftning, i synnerhet vad gäller kroppsvisitering.
- b) Alla personer skall åtminstone underkastas en kontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resedokument.
- c) Vid inresa skall utlänningar underkastas en mera noggrann kontroll i enlighet med bestämmelserna i a.
- d) Vid utresa skall i samtliga avtalsslutande parters intresse utföras nödvändig kontroll i enlighet med utlänningars rättigheter och med hänsyn till behov av spaningsverksamhet och förhindrande av hot mot de avtalsslutande parternas inre säkerhet och allmänna ordning. Denna kontroll skall utföras i samtliga fall vad gäller utlänningar.
- e) Om sådana kontroller inte kan utföras på grund av särskilda omständigheter, skall en prioritering ske. I detta avseende skall i princip inresekontroll ges företräde framför kontroll vid utresa.

3. De yttre gränsernas sträckning mellan gränsövergångsställena skall bevakas av rörliga enheter från behöriga myndigheter; detta skall även gälla gränsövergångsställena utanför normalt öppethållande. Denna kontroll skall genomföras på ett sådant sätt att den inte uppmuntrar någon att försöka undvika kontroll vid gränsövergångsställena. Tillvägagångssättet för denna bevakning skall vid behov fastställas av Verkställande kommittén.

4. De avtalsslutande parterna förbinder sig att sätta in lämplig personal i tillräckligt antal för genomförandet av denna kontroll och bevakningen av de yttre gränserna.

5. Samma grad av kontroll skall äga rum vid yttre gränserna.

Artikel 7

De avtalsslutande parterna skall bistå varandra och ha ett nära och fast samarbete för att uppnå en effektiv kontroll och bevakning. De skall särskilt inleda ett utbyte av relevant och betydelsefull information varvid, om inte annat föreskrivs i detta avtal, undantag skall göras för uppgifter av individuell karaktär. De skall, i den mån det är möjligt, harmonisera sina anvisningar till de myndigheter som ansvarar för kontrollen samt främja en enhetlig utbildning och fortbildning av den personal som ansvarar för kontrollernas genomförande. Detta samarbete kan ske i form av ett utbyte av kontaktpersoner.

Artikel 8

Verkställande kommittén skall fatta nödvändiga beslut om det praktiska tillvägagångssättet för genomförandet av kontroll och bevakning vid gränserna.

KAPITEL 3

VISERINGAR

Avsnitt 1

Viseringar för kortare vistelse

Artikel 9

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anta en gemensam politik vad gäller rörligheten för personer, i synnerhet i fråga om reglerna för beviljande av viseringar. För att uppnå detta mål skall de ge varandra ömsesidigt stöd. De avtalsslutande parterna förbinder sig att gemensamt eftersträva en harmonisering av viseringspolitiken.

2. Gentemot tredje land för vars medborgare samtliga avtalsslutande parter vid tidpunkten för undertecknandet av denna konvention eller därefter kommit överens om gemensamma viseringsregler, får dessa regler ändras endast genom en gemensam överenskommelse mellan samtliga avtalsslutande parter. En avtalsslutande part kan i undantagsfall avvika från de gemensamma viseringsreglerna rörande tredje land vid tvingande skäl som beror på att den egna politiken kräver ett brådskande beslut. Denna part skall samråda i förväg med de övriga avtalsslutande parterna och i samband med sitt beslut ta hänsyn till såväl deras intressen som följderna av detta beslut.

Artikel 10

1. En enhetlig visering skall införas och gälla för samtliga avtalsslutande parters territorium. Denna visering, vars giltighetstid närmare behandlas i artikel 11, får beviljas för vistelse som omfattar högst tre månader.

2. De avtalsslutande parterna skall fram till införandet av denna visering erkänna varandras respektive viseringar, såvida dessa beviljats på gemensamma villkor och på grundval av gemensamma kriterier som fastställts inom ramen för i sammanhanget gällande bestämmelser enligt detta kapitel.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 skall varje avtalsslutande part förbehålla sig rätten att begränsa territoriet för en sådan viserings giltighet i enlighet med de gemensamma bestämmelser som fastställs inom ramen för relevanta bestämmelser i detta kapitel.

Artikel 11

1. Den visering som föreskrivs i artikel 10 kan vara

- a) resevisering giltig för en eller flera inresor, varvid varken tidslängden för en oavbruten vistelse eller den totala tidslängden för flera på varandra följande vistelser får överstiga tre månader per halvår räknat från det första inresedatumet,
- b) transitvisering som tillåter innehavaren att resa genom de avtalsslutande parternas territorium en, två eller i undantagsfall flera gånger för att ta sig till tredje lands territorium, varvid tidslängden för genomresan inte får överstiga fem dagar.

2. Bestämmelserna i punkt 1 hindrar inte att någon av de avtalsslutande parterna under loppet av det halvår som avses vid behov utfärdar en ny visering, vars giltighet begränsas till denna parts territorium.

Artikel 12

1. Den enhetliga visering som avses i artikel 10.1 skall utfärdas av de avtalsslutande parternas diplomatiska och konsulära myndigheter samt, i förekommande fall, av de myndigheter hos de avtalsslutande parterna som avses i artikel 17.

2. Avtalsslutande part med befogenhet att utfärda sådan visering är i princip den part som utgör resans huvudmål. Om detta inte kan fastställas, åligger utfärdandet av visering i allmänhet den diplomatiska eller konsulära representation för den avtalsslutande part på vars territorium den första inresan sker.

3. Verkställande kommittén skall fastställa genomförandebestämmelserna, särskilt kriterierna för fastställandet av resans huvudmål.

Artikel 13

1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte längre är giltigt.

2. Den i resedokumentet angivna giltighetstiden skall vara längre än den för en visering, varvid hänsyn skall tas till tids-

ramen för viseringens nyttjande. Resedokumentets giltighet skall tillåta en utlänning återresa till hans hemland eller inresa till tredje land.

Artikel 14

1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte betraktas som giltigt av någon av de avtalsslutande parterna. Om resedokumentet är giltigt endast hos en eller flera avtalsslutande parter, skall den införda viseringen begränsas till denna eller dessa.

2. I händelse av att resedokumentet betraktas som ogiltigt av en eller flera avtalsslutande parter, får visering utfärdas i form av ett tillstånd som ersätter visering.

Artikel 15

I princip får de viseringar som avses i artikel 10 endast utfärdas för utlänningar som uppfyller de inresevillkor som fastställs i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

Artikel 16

Om någon av de avtalsslutande parterna finner det nödvändigt att, av något av de skäl som anges i artikel 5.2, avvika från den i artikel 15 fastställda principen i samband med utfärdandet av visering för utlänningar som inte uppfyller samtliga i artikel 15.1 upptagna villkor för inresa, skall denna viserings giltighet begränsas till denna avtalsslutande parts territorium, varvid en part skall underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.

Artikel 17

1. Verkställande kommittén skall anta gemensamma regler rörande granskningen av viseringsansökningar, övervaka att dessa regler följs samt anpassa dem till nya situationer och villkor.

2. Dessutom skall Verkställande kommittén definiera de fall då visering inte får utfärdas utan föregående hänvändelse till den berörda avtalsslutande partens centrala myndighet samt, i förekommande fall, till andra avtalsslutande parter centrala myndigheter.

3. Verkställande kommittén skall även fatta nödvändiga beslut som rör

- a) för visering tillåtna typer av resedokument,
- b) myndigheter med uppgift att utfärda visering,
- c) villkor för utfärdande av visering vid gränsen,

d) en viserings form, innehåll och giltighetstid samt avgifter som skall tas ut i samband med utfärdandet.

e) villkor för förlängning eller avslag av de viseringar som avses i c och d, varvid hänsyn skall tas till samtliga avtalsslutande parter intressen,

f) villkor för begränsning av en viserings giltighet till en viss stats territorium,

g) principer för utarbetandet av en gemensam förteckning över utlänningar registrerade på spärlista, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 96.

Avsnitt 2

Viseringar för längre vistelse

Artikel 18

En visering för vistelse som överstiger tre månader skall betraktas som nationellt uppehållstillstånd som beviljats av någon av de avtalsslutande parterna i överensstämmelse med dennas lagstiftning. En sådan visering ger innehavaren tillstånd att passera genom de övriga avtalsslutande parternas territorium, i avsikt att komma till det territorium som hör till den avtalsslutande part som beviljat tillståndet, förutsatt att innehavaren uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 d och 5.1 e och förutsatt att han inte är upptagen på spärlistan hos den avtalsslutande part vars territorium han önskar passera genom.

KAPITEL 4

VILLKOR FÖR UTLÄNNINGARS RÖRELSEFRIHET

Artikel 19

1. Utlänningar, som har en för de avtalsslutande parterna enhetlig visering och som på föreskrivet sätt inrest till ett territorium som tillhör någon av de avtalsslutande parterna, får röra sig fritt på samtliga avtalsslutande parter territorier under den giltighetstid som angivits i denna visering, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c och 5.1 d och 5.1 e.

2. Fram till införandet av enhetlig visering får utlänningar, som är innehavare av visering utfärdad av någon av de avtalsslutande parterna och som på föreskrivet sätt inrest till något av deras territorier, röra sig fritt på samtliga avtalsslutande parter territorier under den giltighetstid som anges i den utfärdade viseringen, dock högst tre månader räknat från första inresedag, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

3. Punkterna 1 och 2 avser inte visering vars giltighet begränsats till ett visst territorium i enlighet med bestämmelserna i kapitel 3 i denna avdelning.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 20

1. Utlänningar utan skyldighet att inneha visering får röra sig fritt på de avtalsslutande parternas territorier under högst tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten för någon av de avtalsslutande parterna att låta förlänga utlänningsars vistelse på dess territorium utöver tre månader med hänsyn till särskilda omständigheter eller gällande bestämmelser i en bilateral överenskommelse som slutits före ikraftträdandet av denna konvention.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 21

1. Utlänningar med av någon avtalsslutande part utfärdat uppehållstillstånd får, under förutsättning att såväl detta tillstånd som resedokumentet är giltiga, röra sig fritt under högst tre månader på övriga avtalsslutande parternas territorier, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c och 5.1 e och inte finns registrerade på den berörda avtalsslutande partens spärlista.

2. Punkt 1 avser även utlänningar med av någon avtalsslutande part utfärdat tidsbegränsat uppehållstillstånd och ett resedokument utfärdat av samma avtalsslutande part.

3. De avtalsslutande parterna skall tillställa Verkställande kommittén en förteckning över av dem utfärdade giltiga dokument i form av uppehållstillstånd eller tidsbegränsat uppehållstillstånd samt resedokument enligt denna artikel.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 22

1. En utlänning, som inrest på föreskrivet sätt till någon av de avtalsslutande parternas territorium är skyldig att enligt de av varje avtalsslutande part fastställda villkoren anmäla sig hos den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part vars territorium han beträder. Undertecknandet av denna anmälan skall ske, allt efter vad varje avtalsslutande part finner lämpligt,

antingen vid inresan eller inom en tidsfrist på tre arbetsdagar räknat från inresedag på den berörda partens territorium.

2. En utlänning, som är bosatt inom någon avtalsslutande parts territorium och som reser till en annan avtalsslutande parts territorium, är underkastad den anmälningsplikt som avses i 1.

3. Undantag från punkt 1 och 2 skall varje medlemsstat föreskriva och underrätta Verkställande kommittén om.

Artikel 23

1. En utlänning som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för kortare vistelse på någon avtalsslutande parts territorium, skall i princip utan dröjsmål lämna de avtalsslutande parternas territorium.

2. En utlänning med fortfarande giltigt uppehållstillstånd eller tidsbegränsat uppehållstillstånd utfärdat av en annan avtalsslutande part, skall ofördröjligen bege sig till den partens territorium.

3. Om en sådan utlänning inte frivilligt lämnar den avtalsslutande partens territorium, eller om det kan antas att han inte kommer att lämna territoriet, eller om det finns tvingande skäl för utlänningsens utresa med hänsyn till inre säkerhet eller allmän ordning, måste utlänningsen utvisas i enlighet med bestämmelserna i den avtalsslutande partens lagar från det territorium där han gripits. Om den berörda avtalsslutande partens lagar inte tillåter utvisning, får vistelse på territoriet medges.

4. Utvisning från den berörda statens territorium kan ske till utlänningsens hemland eller någon annan stat där han tillåts resa in, varvid hänsyn framför allt skall tas till gällande bestämmelser i återtagandeavtal ingångna mellan de avtalsslutande parterna.

5. Bestämmelserna i punkt 4 får inte strida mot de avtalsslutande parternas egna bestämmelser rörande asylrätten eller mot Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, eller mot bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel och i artikel 33.1 i den här konventionen.

Artikel 24

Om inte annat följer av Verkställande kommitténs definition av lämpliga kriterier och praktiska tillvägagångssätt skall de avtalsslutande parterna kompensera varandra för ekonomisk obalans som kan uppstå i samband med den utvisningsskyldighet som föreskrivs i artikel 23, om utvisningen inte kan verkställas på utlänningsens bekostnad.

KAPITEL 5

UPPEHÅLLSTILLSTÅND OCH PERSONER REGISTRERADE PÅ SPÄRRLISTA*Artikel 25*

1. När en avtalsslutande part skall besluta om utfärdande av uppehållstillstånd för en utlänning som registrerats på spärrlista, skall den först rådgöra med den avtalsslutande part som verkställt registreringen, varvid hänsyn skall tas till denna stats intressen; uppehållstillstånd får endast beviljas om det finns skäl av allvarlig art, i synnerhet av humanitärt slag eller till följd av internationella förpliktelser.

Om uppehållstillstånd beviljas skall den avtalsslutande part som ansvarar för registreringen vidta åtgärder för återkallande av registreringen, men får dock låta registrera den aktuella utlänningen på sin egen spärrlista.

2. Om det visar sig att en utlänning, med av någon part utfärdat giltigt uppehållstillstånd, registrerats på spärrlista, skall den registrerande avtalsslutande parten kontakta den som beviljat uppehållstillståndet för att besluta om det finns tillräckliga skäl för att återkalla detta.

Om ingen återkallelse sker skall den registrerande parten vidta åtgärder för återkallande av registreringen, men får dock låta registrera den aktuella utlänningen på sin egen spärrlista.

KAPITEL 6

FÖLJDÅTGÄRDER*Artikel 26*

1. Om inte annat följer av förpliktelser i samband med anslutning till Genèvekonventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, skall de avtalsslutande parterna förplikta sig att i sin egen lagstiftning införa följande regler:

a) Om en utlänning vägras inresa till någon avtalsslutande parts territorium, skall den transportör som ombesörjt luft-, sjö- eller landtransport fram till den yttre gränsen vara skyldig att utan dröjsmål återtaga ansvaret för denne. På anmodan av gränsövervakande myndigheter skall transportören ombesörja utlänningens återresa till det tredje land där han påbörjat sin resa, eller det tredje land som utfärdat det resedokument med vilket resan företagits, eller något annat tredje land som med säkerhet tillåter inresa.

b) Transportören är skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att en utlänning, som transporteras luft- eller sjövägen, är innehavare av de dokument som krävs för inresa till de avtalsslutande parternas territorium.

2. Om inte annat följer av förpliktelser i samband med anslutning till Genèvekonventionen den 28 juni 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, samt med hänsyn till sin egen grundlag skall de avtalsslutande parterna förbinda sig att införa sanktioner mot transportörer som luft- eller sjövägen från tredje land till deras territorium befordrar utlänningar utan nödvändiga resedokument.

3. Bestämmelserna i 1 b och 2 avser även transportörer som ansvarar för grupptransporter i samband med internationella bussförbindelser, gränstrafik undantagen.

Artikel 27

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att införa lämpliga sanktioner mot den som i vinstsyfte hjälper, eller försöker hjälpa, utlänningar att resa in till eller vistas på någon parts territorium i strid mot den berörda partens lagstiftning rörande utlänningars inresa och vistelse.

2. Om någon avtalsslutande part får kännedom om sådana förhållanden som avses i punkt 1, och som strider mot någon annan parts lagstiftning, skall den underrätta den andra parten om detta.

3. Den avtalsslutande part som på grund av brott mot sin egen lagstiftning anmodar en annan part att väcka åtal för sådana handlingar som avses i punkt 1, skall genom officiell anmälan eller intygande av behöriga myndigheter styrka vilka lagbestämmelser som har överträtts.

KAPITEL 7

ANSVARIGHET I SAMBAND MED BEHANDLING AV ASYLANSÖKAN*Artikel 28*

De avtalsslutande parterna bekräftar åter sina förpliktelser enligt Genèvekonventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, utan någon som helst geografisk begränsning av tillämpningsområdet för dessa texter, och sin skyldighet att vad gäller tillämpningen av dessa instrument samarbeta med myndigheterna hos Förenta Nationernas Høge Kommissarie för flyktingar.

Artikel 29

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att behandla alla asylansökningar som lämnas av utlänningar på något av sina territorium.

2. Denna skyldighet innebär inte att någon avtalsslutande part alltid måste ge den asylsökande inrese- eller uppehållstillstånd på sitt territorium.

Samtliga avtalsslutande parter förbehåller sig rätten att, på grundval av sina egna bestämmelser och i enlighet med sina internationella förpliktelser, avvisa eller utvisa en asylsökande till tredje land.

3. Oberoende av vilken avtalsslutande part den asylsökande riktar sin ansökan till skall endast en part ansvara för behandling av ansökan. Denna part fastställs enligt de i artikel 30 närmare beskrivna kriterierna.

4. Varje avtalsslutande part förbehåller sig trots punkt 3 rätten att, om det finns särskilda skäl enligt den egna lagstiftningen, behandla en asylansökan, även om ansvaret enligt detta avtal skulle ligga hos någon annan avtalsslutande part.

Artikel 30

1. Den avtalsslutande part som ansvarar för behandlingen av en asylansökan, skall fastställas enligt följande:

a) En avtalsslutande part som utfärdat något slag av visering eller uppehållstillstånd till en asylsökande betraktas som ansvarig för behandlingen av ansökan. Om visering har beviljats av någon annan avtalsslutande part, är denna ansvarig.

b) Om flera avtalsslutande parter har beviljat den asylsökande visering av något slag eller ett uppehållstillstånd skall ansvaret ligga hos den avtalsslutande part vars visering eller uppehållstillstånd har den längsta giltighetstiden.

c) Så länge den asylsökande inte lämnat de avtalsslutande parternas territorium, skall det krav som fastställs i 1 a och 1 b kvarstå, även om hans visering, av vilket slag det än är, eller uppehållstillstånd inte längre är giltigt. Om den asylsökande lämnat de avtalsslutande parternas territorium efter det att visering eller uppehållstillstånd beviljats, skall dessa dokument medföra ansvar enligt punkterna 1 a och 1 b, utom när de inte längre är giltiga med hänsyn till vad som sägs i nationella bestämmelser.

d) Om den asylsökande befriats från viseringstvång av de avtalsslutande parterna skall ansvaret ligga hos den part vars yttre gräns passerats av den asylsökande vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium.

Så länge ingen fullständig politisk samordning skett inom området för visering, och om den asylsökande befriats från viseringstvång av endast vissa avtalsslutande parter, skall ansvaret ligga hos den part vars yttre gräns den asylsökande vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium kunnat passera på grund av befrielse från viseringstvång om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1 a–c.

Om asylansökan inlämnas till någon avtalsslutande part som beviljat den sökande visering för genomresa – oavsett om den sökande har passerat någon passkontroll – och om denna visering utfärdats efter det att transitlandet hos konsulära eller diplomatiska myndigheter för den avtalsslutande part som är resans mål försäkrat sig om att den asylsökande uppfyller denna parts inresevillkor skall ansvaret för behandlingen av ansökan ligga hos den avtalsslutande part som är bestämmelseort.

e) Om en asylsökande inrest till de avtalsslutande parternas territorium och saknar ett eller flera av de dokument som enligt Verkställande kommittén fordras för tillstånd att passera gränsen, skall den part vara ansvarig vars yttre gräns den asylsökande passerat vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium.

f) Om en utlänning, vars asylansökan redan tagits upp för behandling av någon av de avtalsslutande parterna, inkommer med en ny ansökan, skall denna tas upp av samma part.

g) Om en utlänning, som tidigare meddelats ett slutgiltigt beslut rörande en till någon av de avtalsslutande parterna inlämnad asylansökan, förnyar sin ansökan, skall denna tas upp av den part som behandlade den tidigare ansökan, såvida den sökande inte lämnat de avtalsslutande parternas territorium.

2. Om någon avtalsslutande part åtagit sig behandlingen av en asylansökan i enlighet med vad som sägs i artikel 29.4 skall den ansvariga avtalsslutande parten enligt punkt 1 i den här artikeln befrias från sina skyldigheter.

3. Om det skulle visa sig omöjligt att fastställa den ansvariga avtalsslutande parten på grundval av de kriterier som anges i punkterna 1 och 2 skall ansvaret ligga hos den avtalsslutande part till vilken asylansökan ställts.

Artikel 31

1. De avtalsslutande parterna skall snarast möjligt försöka fastställa vem av dem som skall ansvara för behandlingen av en asylansökan.

2. Om någon enligt artikel 30 icke ansvarig avtalsslutande part tillställs en asylansökan från en utlänning som vistas på dess territorium, kan denna part för att möjliggöra behandling av ansökan anmoda den ansvariga parten att åta sig den asylsökande.

3. Den ansvariga avtalsslutande parten är skyldig att ta emot en sådan asylsökande som avses i punkt 2, om anmodan sker inom sex

månader räknat från inlämnandet av asylansökan. Om ingen anmodan har gjorts inom denna tidsfrist skall den part till vilken asylansökan inkommit, ansvara för behandlingen av denna.

Artikel 32

Den avtalsslutande part som ansvarar för behandlingen av en asylansökan skall behandla den i enlighet med sin egen lagstiftning.

Artikel 33

1. Om en asylsökande vistas olagligen på en annan avtalsslutande parts territorium medan asylförfarandet pågår, skall den ansvariga avtalsslutande parten återta honom.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas om den andra avtalsslutande parten beviljat den asylsökande uppehållstillstånd för en tidsperiod som överstiger eller motsvarar ett år. I sådana fall skall ansvaret för behandlingen av ansökan överföras till den andra avtalsslutande parten.

Artikel 34

1. En ansvarig avtalsslutande part skall återta en utlänning vars asylansökan slutgiltigt avslagits och som rest till en annan avtalsslutande parts territorium utan tillstånd att vistas på detta.

2. Punkt 1 skall dock inte tillämpas om en ansvarig avtalsslutande part ombesörjt utvisning av utlänningen utanför de avtalsslutande parternas territorium.

Artikel 35

1. En avtalsslutande part som beviljat en utlänning flyktingstatus och uppehållstillstånd skall, under förutsättning att berörda parter överenskommit om detta, åta sig ansvaret för behandling av asylansökan från medlemmar av dennes familj.

2. Med familjemedlem avses i punkt 1 en flyktings make eller ogifta barn under 18 år eller, om flyktingen är ett ogift barn under 18 år, dennes far eller mor.

Artikel 36

En avtalsslutande part med ansvar för behandlingen av en asylansökan kan av humanitära skäl, i synnerhet vad gäller familjeförhållanden eller kulturell bakgrund, anmoda en annan avtalsslutande part att återta detta ansvar såvida den asylsökande önskar det. Den anmodade parten skall göra en bedömning av om den kan tillmötesgå begäran.

Artikel 37

1. Behöriga myndigheter hos de avtalsslutande parterna skall snarast möjligt informera varandra om följande:

- a) Nya bestämmelser eller åtgärder avseende rätten till asyl eller behandlingen av asylsökande, senast vid ikraftträdandet.
- b) Statistiska uppgifter om det tillkomna antalet asylsökande varje månad samt viktigaste ursprungsländer och, i den mån de är tillgängliga, påföljande beslut rörande asylansökningar.
- c) Tillkomst eller betydande ökning vad avser vissa grupper av asylsökande samt inhämtade uppgifter om dessa.
- d) Grundläggande beslut rörande rätten till asyl.

2. För att få till stånd en gemensam utvärdering skall de avtalsslutande parterna dessutom svara för ett nära samarbete vad avser insamlandet av uppgifter om situationen i de asylsökandes ursprungsländer.

3. Varje påpekande från någon avtalsslutande parts sida om konfidentiell behandling av den lämnade informationen bör respekteras av övriga avtalsslutande parter.

Artikel 38

1. Varje avtalsslutande part skall till en annan part på dennas begäran vidarebefordra tillgängliga uppgifter om en asylsökande som är nödvändiga för

- fastställande av vilken avtalsslutande part som skall svara för behandling av asylansökan,
- behandling av asylansökan,
- iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel.

2. Dessa uppgifter får endast avse

- a) identitet (efternamn och förnamn, i förekommande fall tidigare namn, tillnamn eller antagna namn, födelsedatum och födelseort, nuvarande och tidigare medborgarskap vad avser den asylsökande samt, i förekommande fall, dennes familjemedlemmar),
- b) legitimationshandlingar och resedokument (art, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdandet osv.),
- c) övriga uppgifter som krävs för fastställande av den sökandes identitet,

- d) vistelse på olika orter samt resvägar,
- e) uppehållstillstånd eller visering utfärdade av någon avtalsslutande part,
- f) plats för inlämnande av asylansökan,
- g) i förekommande fall, datum för inlämnande av tidigare asylansökan, datum för inlämnande av nuvarande ansökan, hur långt förfarandet framskridit, innebörd av fattade beslut.

3. Dessutom kan en avtalsslutande part anmoda en annan part att meddela de skäl en asylsökande åberopat som stöd för sin ansökan samt, i förekommande fall, grunderna för beslut som fattats angående denne. Den anmodade parten skall avgöra om det är möjligt att följa anmodan. Vidarebefordran av sådan information får under alla förhållanden endast ske med den asylsökandes samtycke.

4. Utbyte av information skall ske på en avtalsslutande parts begäran och får endast förekomma mellan myndigheten som har utsetts av varje avtalsslutande part och som har meddelats till Verkställande kommittén.

5. Utlämnade uppgifter får endast användas för de syften som avses i punkt 1. Sådana uppgifter får endast förmedlas till myndigheter och domstolar med uppgift att

- fastställa den avtalsslutande part som skall svara för behandling av asylansökan,
- behandla asylansökan,
- iaktta de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel.

6. Den uppgiftslämnande avtalsslutande parten skall ansvara för uppgifternas riktighet och aktualitet.

Om det visar sig att en berörd avtalsslutande part lämnat oriktiga uppgifter, eller uppgifter som inte skulle ha lämnats ut, skall de mot-

tagande avtalsslutande parterna omedelbart underrättas om detta. De skall tillrättalägga dessa uppgifter eller låta förstöra dem.

7. En asylsökande har rätt att på begäran få kännedom om utväxlad information som rör honom under den tid den är tillgänglig.

Om han konstaterar att uppgifterna är oriktiga, eller inte borde ha vidarebefordrats, skall han ha rätt att kräva att de tillrättaläggs eller förstörs enligt de villkor som avses i punkt 6.

8. Utlämnande och mottagande av uppgifter i samband med informationsutbyte skall registreras hos varje berörd avtalsslutande part.

9. Vidarebefordrade uppgifter skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket utbytet har skett. Nödvändigheten av att bevara uppgifterna bör undersökas i sitt sammanhang av den berörda avtalsslutande parten.

10. Under alla förhållanden skall de vidarebefordrade uppgifterna ha samma rättsskydd hos den mottagande avtalsslutande parten som annan information av liknande karaktär.

11. Om uppgifterna inte förs in i dataregister utan behandlas på annat sätt, skall samtliga avtalsslutande parter vidta lämpliga åtgärder för effektiv tillsyn av att denna artikel följs. Om någon avtalsslutande part förfogar över en avdelning av det slag som anges i punkt 12, kan denna få i uppdrag att sköta sådan säkerhetskontroll.

12. Om en eller flera avtalsslutande parter önskar föra in de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, helt eller delvis, i dataregister, får automatisk databehandling användas endast om de berörda avtalsslutande parterna har antagit en datalag i enlighet med principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 rörande personskydd i samband med automatisk databehandling av uppgifter som avser enskild person, och om dessa parter har utsett en lämplig egen registeransvarig myndighet för databehandling och utnyttjande av uppgifter som vidarebefordrats i enlighet med den här konventionen.

AVDELNING III

POLIS OCH SÄKERHET

KAPITEL 1

POLISIÄRT SAMARBETE

Artikel 39

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att låta sina polismyndigheter bistå varandra inom ramen för staternas lags-

tiftning och sin behörighet i syfte att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar, såvida staternas lagstiftning inte förbehåller rättsliga myndigheter rätten till framställning och framställningen eller dess tillämpning inte innebär att den mottagande avtalsslutande parten skall vidta tvångsåtgärder. Om de polismyndigheter som mottagit en framställning saknar behörighet att verkställa den, skall den överlämnas till behöriga myndigheter.

2. Skriftlig information, enligt bestämmelserna i punkt 1, som lämnats av den mottagande avtalsslutande parten får inte

utnyttjas av den part som gjort en framställning i syfte att framlägga bevis för brottslig gärning annat än med samtycke av behöriga rättsliga myndigheter hos den part som mottagit framställningen.

3. De framställningar om bistånd som avses i punkt 1 samt bifallande av dessa får utväxlas mellan centrala organ med uppgift att å respektive avtalsslutande parts vägnar genomföra det internationella samarbetet. Om framställningen inte kan ske i behörig tid på det sätt som anges ovan, kan polismyndigheterna på den framställande avtalsslutande partens sida rikta den direkt till behöriga myndigheter hos den mottagande parten, varvid dessa myndigheter får vidta direkta åtgärder. I sådana fall skall den polismyndighet som gör en direkt framställning snarast möjligt underrätta det centrala organ hos den mottagande parten som ansvarar för det internationella polisiära samarbetet, om att direkt framställning görs.

4. Avseende gränsområden kan överenskommelser om samarbete träffas mellan ansvariga ministrar hos respektive avtalsslutande part.

5. Bestämmelserna i denna artikel utgör inte något hinder för utförligare nuvarande och framtida bilaterala överenskommelser mellan avtalsslutande parter med gemensam gräns. De avtalsslutande parterna skall hålla varandra underrättade om sådana överenskommelser.

Artikel 40

1. Polismän i den ena avtalsslutande partens land vilka inom ramen för en förundersökning i sitt eget land håller någon under uppsikt som misstänks för delaktighet i ett brott som kan medföra utlämning, får fortsätta sin övervakning på den andra partens territorium, om denna samtyckt till övervakning över gränsen på grundval av en i förväg gjord framställning om rättsligt bistånd mellan staterna. Samtycket får vara förenat med vissa villkor.

På begäran skall övervakningen överlåtas till polismän hos den avtalsslutande part vars territorium berörs.

Den framställning om rättsligt bistånd som avses i första stycket skall ställas till en av de avtalsslutande parterna utsedd myndighet med behörighet att bevilja eller vidarebefordra framställningen om samtycke.

2. Om det på grund av synnerlig brådska för att en framställning om den andra avtalsslutande partens föregående samtycke inte kan göras, får övervakande polismän överskrida gränsen för fortsatt övervakning av en person misstänkt för de brottsliga handlingar som anges i punkt 7, om följande villkor uppfylls:

a) Överskridande av gränsen i samband med övervakningen skall anmälas till den i punkt 5 upptagna myndighet som utsetts av den avtalsslutande part på vars territorium övervakningen fortsätter.

b) Framställning om rättsligt bistånd i enlighet med punkt 1 och med uppgift om skäl som berättigar till gränsöverskridande utan föregående samtycke, skall överlämnas utan dröjsmål.

Övervakningen skall genast upphöra, om den avtalsslutande part vars territorium berörs begär detta efter att ha mottagit en anmälan som avses i punkt 2 a eller en framställning som avses i punkt 2 b, eller om samtycke inte erhållits inom fem timmar efter gränsöverskridandet.

3. Den övervakning som avses i punkterna 1 och 2 får endast ske på följande allmänna villkor:

a) Övervakande polismän skall följa bestämmelserna i denna artikel och lagbestämmelserna i den avtalsslutande parts land på vars territorium de opererar; de skall följa lokala behöriga myndigheters instruktioner.

b) Med undantag av de situationer som anges i punkt 2 skall polismännen i samband med övervakningen ha ett dokument med uppgift om att samtycke givits.

c) Övervakande polismän skall hela tiden kunna styrka sin officiella behörighet.

d) Övervakande polismän får medföra tjänstevapen i samband med övervakningen, om inte annat uttryckligen har beslutats av den anmodade parten; utnyttjande av tjänstevapen skall vara förbjudet utom i samband med nödvärn.

e) Beträdande av bostäder och platser som inte är öppna för allmänheten skall vara förbjudet.

f) Övervakande polismän får inte utsätta den övervakade personen för identitetskontroll eller gripa denne.

g) All verksamhet skall rapporteras till myndigheterna hos den avtalsslutande part på vars territorium den sker; övervakande polismän kan åläggas att inställa sig personligen.

h) Myndigheterna hos den avtalsslutande part där polismännen har sitt hemvist skall, på begäran av myndigheterna hos den part på vars territorium övervakningen skett, medverka vid den undersökning som följer efter den operation i vilken de deltagit, rättsliga förfaranden inbegripna.

4. De polismän som avses i punkterna 1 och 2 är

— vad gäller Belgien: medlemmar av till allmän åklagarmyndighet knuten kriminalpolis, belgiskt gendarmeri och belgisk lokal polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, belgiska tulltjän-

temän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

- vad gäller Tyskland: tysk polis på förbunds- och delstatsnivå (Polizei des Bundes und der Länder) samt, endast när det gäller områdena olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen och olaglig vapenhandel, tjänstemän i "Zollfahndungsdienst" (tullens spaningsavdelning) i deras egenskap av biträdande polis till allmän åklagarmyndighet;
- vad gäller Frankrike: polisbefäl och polismän tillhörande fransk rikskriminalpolis och franska gendarmeriet samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, franska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;
- vad gäller Luxemburg: polismän tillhörande luxemburgskt gendarmeri och luxemburgsk polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, luxemburgska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;
- vad gäller Nederländerna: polismän tillhörande "Rijkspolitie" och "Gemeentepolitie" (nederländsk polis på riks- och lokalnivå) samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, tjänstemän tillhörande de nederländska skattemyndigheternas avdelning för information och efterforskningar med behörighet på området för införselavgifter och punktskatter, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

5. Den myndighet som avses i punkterna 1 och 2 är

- vad gäller Belgien: Commissariat Général de la Police judiciaire;
- vad gäller Tyskland: Bundeskriminalamt;
- vad gäller Frankrike: Direction centrale de la Police judiciaire;
- vad gäller Luxemburg: Procureur général d'Etat;
- vad gäller Nederländerna: Landelijk Officier van Justitie, med behörighet för övervakning utanför gränsen.

6. De avtalsslutande parterna får på bilateral nivå utvidga tillämpningsområdet för denna artikel och anta kompletterande bestämmelser i samband med verkställandet av den.

7. Den övervakning som avses i punkt 2 får endast ske i samband med någon av följande straffbara gärningar:

- Mord.
- Dråp.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Penningförfalskning.
- Grov stöld och grovt häleri.
- Utpressning.
- Människorov och tagande av gisslan.
- Olaglig människohandel.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen.
- Ödeläggelse genom användande av sprängämnen.
- Olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

Artikel 41

1. Polismän från den ena avtalsslutande partens land vilka i sitt eget land förföljer någon som tagits på bar gärning vid begående av något av de brott som avses i punkt 4 eller vid medhjälp till något av dessa brott har befogenhet att utan föregående samtycke fortsätta förföljande på den andra avtalsslutande partens territorium, när behöriga myndigheter hos den andra parten på grund av sakens brådskande natur inte kunnat underrättas i förväg genom något av de kommunikationsmedel som anges i artikel 44 om beträdandet av detta territorium, eller när dessa myndigheter inte kunnat bege sig till platsen i tid för att ta upp förföljandet.

Detsamma gäller om den som förföljs rymt från häkte eller avtjänande av frihetsstraff.

Senast vid tidpunkten för gränsöverskridandet skall förföljande polismän anhålla om bistånd av behöriga myndigheter hos den part på vars territorium förföljandet äger rum. Förföljandet skall upphöra omedelbart, om den part på vars territorium förföljandet måste äga rum, begär detta. På de förföljande polis-männens begäran skall lokala behöriga myndigheter ta fast den förföljde för att fastställa hans identitet eller gripa honom.

2. Förföljandet skall verkställas på något av följande villkor angivna i den förklaring som föreskrivs i punkt 9:

- a) Förföljande polismän har inte rätt att beröva den förföljde friheten.
- b) Om ingen framställning görs om avbrytande av förföljandet eller om lokala behöriga myndigheter inte kan ingripa inom rimlig tid, får förföljande polismän beröva den förföljde friheten tills polismän hos den part på vars territorium förföljandet äger rum och som bör underrättas utan dröjsmål, kan fastställa den förföljdes identitet eller gripa honom.

3. Förföljandet skall verkställas i överensstämmelse med punkterna 1 och 2 på något av följande villkor, angivna i den förklaring som föreskrivs i punkt 9:

- a) I en zon eller under en tidsfrist gällande från och med gränsöverskridandet, vilka skall anges i förklaringen.
- b) Utan områdes- eller tidsbegränsning.

4. I den förklaring som avses i punkt 9 skall de avtalsslutande parterna ange de brott som avses i punkt 1 på något av nedanstående sätt:

a) Följande brott:

- Mord.
- Dråp.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Penningförfalskning.
- Grov stöld och grovt häleri.
- Utpressning.
- Människorov och tagande av gisslan.
- Olaglig människohandel.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen.
- Ödeläggelse genom användande av sprängämnen.

— Olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

— Smitning från olycka som medfört dödsfall eller allvarliga skador.

b) Brott som kan leda till utlämning.

5. Förföljandet får endast verkställas på följande allmänna villkor:

- a) Förföljande polismän skall följa bestämmelserna i denna artikel och gällande lag hos den avtalsslutande part på vars territorium de opererar; de skall följa behöriga lokala myndigheters instruktioner.
- b) Förföljandet skall endast ske över landgränserna.
- c) Beträdande av bostäder och platser som inte är tillgängliga för allmänheten är förbjudet.
- d) Förföljande polismän skall vara lätt identifierbara, antingen genom att de bär uniform eller genom armbindel eller genom extra anordningar placerade på fordonet; bärande av civil klädsel i förening med användande av fordon med borttagen beteckning och utan ovan nämnda anordningar är förbjudet; förföljande polismän skall hela tiden kunna styrka sin officiella befogenhet.
- e) Förföljande polismän får medföra sitt tjänstevapen; det får inte användas annat än i nödvärn.
- f) När den förföljde väl tagits fast enligt bestämmelserna i punkt 2 b, får denne i samband med förandet till lokala behöriga myndigheter endast kroppsvisiteras av säkerhetsskäl; handfängsel får användas under transport av den förföljde; föremål i den förföljdes ägo får beslagtas.
- g) Efter samtliga operationer som anges i punkterna 1, 2 och 3 skall förföljande polismän inställa sig hos behöriga lokala myndigheter hos den avtalsslutande part på vars territorium de opererat för att redovisa för sitt uppdrag; på dessa myndigheters anmodan skall polismännen vara skyldiga att stå till disposition ända tills omständigheterna kring deras ingripande klarlagts på ett tillfredsställande sätt: detta villkor gäller även när förföljandet inte lett till ett gripande av den förföljde.
- h) Myndigheterna hos den avtalsslutande part där de förföljande polismännen har sitt hemvist skall, på begäran av myndigheterna hos den avtalsslutande part på vars territorium förföljandet skett, medverka vid den undersökning som följer efter den operation i vilken de deltagit, rättsliga förfaranden inbegripna.

6. Den som till följd av en sådan åtgärd som avses i punkt 2 gripits av lokala behöriga myndigheter kan, oberoende av nationalitet, kvarhållas för förhör. De nationella lagbestämmelserna skall gälla i tillämpliga delar.

Om personen inte är medborgare i den avtalsslutande parts land på vars territorium han gripits, skall han frisläppas senast sex timmar efter gripandet, timmarna från midnatt fram till klockan nio ej inräknade, såvida lokala behöriga myndigheter inte tidigare mottagit en framställning om tillfälligt omhändertagande för utlämning i någon form.

7. De polismän som avses i föregående punkter är

— vad gäller Belgien: medlemmar av till allmän åklagarmyndighet knuten kriminalpolis, belgiskt gendarmeri och belgisk lokal polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, belgiska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Tyskland: tysk polis på förbunds- och delstatsnivå (Polizei des Bundes und der Länder) samt, endast när det gäller områdena olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen och olaglig vapenhandel, tjänstemän i "Zollfahndungsdienst" (tullens spaningsavdelning) i sin egenskap av biträdande polis till allmän åklagarmyndighet;

— vad gäller Frankrike: polisbefäl och polismän tillhörande fransk rikskriminalpolis och franska gendarmeriet samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, franska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Luxemburg: polismän tillhörande luxemburgskt gendarmeri och luxemburgsk polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, luxemburgska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Nederländerna: tjänstemän tillhörande Rijkspolitie och Gemeentepolitie (nederländsk polis på riks- och lokalnivå) samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, tjänstemän tillhörande de nederländska skattemyndigheternas avdelning för information och efterforskningar med behörighet på området för införselavgifter och punktskatter, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och

sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

8. Denna artikel strider inte vad berörda avtalsslutande parter beträffar mot artikel 27 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokollet av den 11 maj 1974.

9. Samtidigt med denna konventions undertecknande skall varje avtalsslutande part upprätta en förklaring i vilken den med ledning av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall ange villkoren för utövande av förföljande på dess territorium för varje avtalsslutande part med vilken den har en gemensam gräns.

En avtalsslutande part kan när som helst ersätta sin förklaring med en ny på villkor att denna inte innebär en inskränkning av den föregående.

Varje förklaring skall upprättas efter samråd med var och en av de berörda avtalsslutande parterna och i en anda av jämställdhet i fråga om de regler som skall tillämpas på båda sidor om de inre gränserna.

10. De avtalsslutande parterna kan på bilateral nivå utöka tillämpningsområdet för punkt 1 och anta kompletterande bestämmelser i samband med genomförandet av denna artikel.

Artikel 42

I samband med de operationer som avses i artiklarna 40 och 41 skall polismän som å tjänstens vägnar befinner sig på en annan avtalsslutande parts territorium likställas med denna stats polismän i händelse av att de skulle utsättas för eller begå brottsliga handlingar.

Artikel 43

1. När, i enlighet med artiklarna 40 och 41 i denna konvention, polismän från någon avtalsslutande part å tjänstens vägnar befinner sig på en annan parts territorium, skall den förstnämnda parten vara ansvarig enligt gällande lag hos den avtalsslutande part på vars territorium polismännen opererar, för skador vållade av dessa i samband med uppdragets utförande.

2. Den avtalsslutande part på vars territorium de skador som avses i punkt 1 uppstår, skall ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för ersättande av skador som vållas av dess egna polismän.

3. Den avtalsslutande part vars polismän orsakat skada inom någon annan parts territorium, skall ersätta den senare för hela det belopp som denna utbetalat till offren eller deras rättsinnehavare.

4. Utan att det påverkar utövandet av avtalsparternas rättigheter gentemot tredje man och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelsen i punkt 3, skall en avtalsslutande part i det fall som avses i punkt 1 avstå från att begära ekonomisk ersättning för skador denna orsakats av en annan avtalsslutande part.

Artikel 44

1. I överensstämmelse med relevanta internationella konventioner och med hänsyn till såväl lokala förhållanden som tekniska möjligheter skall de avtalsslutande parterna, i synnerhet vad gäller gränsområden, upprätta telefon-, radio-, telex- och andra direkta förbindelser för att underlätta polis- och tullsamarbetet, särskilt i fråga om vidarebefordran av information i rätt tid när det gäller övervakning och förföljande över gränserna.

2. Utöver vidtagandet av dessa kortsiktiga åtgärder skall de avtalsslutande parterna särskilt undersöka följande möjligheter:

- a) Utbyte av materiel eller tilldelande av sambandspersonal försedd med lämplig radioutrustning.
- b) Utvidgning av de frekvensband som används i gränsområdena.
- c) Inrättande av en gemensam förbindelse för de polis- och tullmyndigheter som opererar i de aktuella områdena.
- d) Samordning av de planerade inköpen av kommunikationsutrustning för att kunna inrätta standardiserade och kompatibla kommunikationssystem.

Artikel 45

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att vidta nödvändiga åtgärder som garanterar att

- a) den som driver hotell- eller pensionatrrörelse eller av denne utsedd föreståndare skall se till att utländska gäster, till vilka även räknas övriga avtalsslutande parters medborgare samt medborgare i andra medlemsstater i Europeiska gemenskapen, varvid undantag skall göras för makar eller medföljande minderåriga samt medlemmar i gruppresor, personligen fyller i och undertecknar registreringskort och att de styrker sin identitet genom uppvisande av giltig identitetshandling,
- b) de ifyllda registreringskorten skall bevaras för behöriga myndigheter eller vidarebefordras till dessa, såvida dessa bedömer det vara nödvändigt för vidtagande av skyddsåtgärder mot hot, för straffrättsliga förfaranden eller för att klargöra omständigheterna kring försvunna personer eller trafikolyckor, varvid undantag skall göras om nationella lagar stadgar annorlunda.

2. Punkt 1 skall också tillämpas i fråga om den som tillfälligt vistas på någon plats som utnyttjas för yrkesmässig uthyrningsverksamhet, i synnerhet den som bor i tält, husvagn eller båt.

Artikel 46

1. I särskilda fall får varje avtalsslutande part, med hänsyn till sin nationella lagstiftning och utan föregående anmodan, till en berörd avtalsslutande part förmedla uppgifter som kan vara av intresse för denna, för att på så sätt bistå denna i fråga om brottsbekämpning, förebyggande av brott eller vidtagande av skyddsåtgärder mot hot mot allmän ordning och säkerhet.

2. Bortsett från de regler för samarbete i gränsområdena som avses i artikel 39.4 skall utbyte av information ske genom förmedling av en utsedd central myndighet. I särskilt brådskande fall får informationsutbyte i enlighet med den här artikeln verkställas på direkt väg mellan berörda polismyndigheter, om detta inte strider mot staternas lagstiftning. Den centrala myndigheten skall snarast möjligt underrättas om detta.

Artikel 47

1. De avtalsslutande parterna får träffa bilaterala avtal som medger att en avtalsslutande part tillsätter kontaktpersoner med tjänstgöring under en viss tid eller tills vidare hos den andra partens polismyndigheter.

2. Tillsättandet av kontaktpersoner för en viss tid eller tills vidare avser att främja och påskynda samarbetet mellan de avtalsslutande parterna, särskilt när det gäller att lämna bistånd,

- a) i form av informationsutbyte avseende brottsbekämpning i såväl förebyggande som förhindrande mening,
- b) vid verkställandet av framställningar om inbördes polis- och rättshjälp i brottmål,
- c) i samband med uppdrag som utförs av myndigheter med ansvar att övervaka de yttre gränserna.

3. Kontaktpersonerna skall ha uppgifter av rådgivande och stödjande art. De skall inte ha befogenheter att självständigt genomföra polisiära åtgärder. De skall lämna information och utföra sina uppdrag inom ramen för de instruktioner de får från den egna avtalsslutande parten och från den part hos vilken de placerats. De skall lämna regelbundna rapporter till chefen för den polismyndighet hos vilken de placerats.

4. De avtalsslutande parterna kan träffa avtal på bilateral eller multilateral nivå om att en parts kontaktpersoner med

placering i tredje land även skall företräda en eller flera avtalslutande parter intressen. Med stöd av sådana avtal skall de kontaktpersoner som är placerade i tredje land, vid framställning eller på eget initiativ lämna information till andra avtalslutande parter och inom ramen för sina befogenheter fullgöra uppdrag för dessa parter räkning. De avtalslutande parterna skall hålla varandra underrättade om sina planer på placering av kontaktpersoner i tredje land.

KAPITEL 2

INBÖRDES RÄTTSHJÄLP I BROTTMÅL

Artikel 48

1. Bestämmelserna i detta kapitel avser att komplettera den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål samt, vad avser relationerna mellan de avtalslutande parter som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, kapitel 2 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974, och att underlätta tillämpningen av dessa avtal.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer vittomfattande bestämmelser i gällande bilaterala avtal mellan de avtalslutande parterna.

Artikel 49

Inbördes rättshjälp skall även beviljas

- a) i ärenden där det är fråga om handlingar som är straffbara enligt nationell lag hos en av två avtalslutande parter, eller enligt båda de avtalslutande parternas lagar, varvid avses överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter vars beslut kan överklagas till en domstol som är behörig att handlägga brottmål,
- b) i ärenden som gäller skadestånd för felaktigt väckt åtal eller felaktigt domslut,
- c) i benådningssärenden,
- d) i civilmål som handläggs gemensamt med brottmål så länge brottmålsdomstolen ännu inte slutgiltigt avgjort brottmålet,
- e) för delgivning av rättsligt meddelande som gäller verkställighet av straff eller annan åtgärd, indrivning av böter eller rättegångskostnader,

- f) i fråga om åtgärder som gäller uppskov med utdömande eller verkställighet av straff eller annan åtgärd, villkorlig frigivning eller uppskov med eller avbrott i verkställighet av straff eller annan åtgärd.

Artikel 50

1. De avtalslutande parterna förbinder sig att i enlighet med den konvention och det avtal som avses i artikel 48 lämna varandra inbördes rättshjälp beträffande brott mot lagbestämmelser och förordningar om punktskatter, mervärdesskatter och tullavgifter. Med bestämmelser om tullavgifter förstås de särskilda reglerna i artikel 2 i konventionen av den 7 september 1967 mellan Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd mellan deras tullmyndigheter samt i artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981.

2. Framställningar om undandragande av punktskatter kan inte avslås med motiveringen att den mottagande staten inte belägger de varor som avses i framställningen med skatt.

3. Den avtalslutande part som gör en framställning får inte utan mottagande parts föregående samtycke vare sig överlåta eller utnyttja uppgifter eller bevismaterial som den har fått av denna part för andra ändamål än de undersökningar, rättsliga åtgärder eller förfaranden som anges i framställningen.

4. Inbördes rättshjälp som avses i denna artikel får vägras när den sannolika skatteavgift som tagits ut med för lågt belopp eller undanhållits motsvarar högst 25 000 ecu, eller när det sannolika värdet av varor som exporterats eller importerats utan tillstånd inte överstiger ett belopp av 100 000 ecu, såvida inte ärendet med hänsyn till omständigheterna eller vem den anklagade är anses som mycket allvarligt av den avtalslutande part som gör framställningen.

5. Bestämmelserna i denna artikel gäller även när den begärda inbördes rättshjälp avser en gärning som endast bestraffas med böter för överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter, om framställningen om inbördes rättshjälp härrör från en judiciell myndighet.

Artikel 51

De avtalslutande parterna får inte som villkor för att lämna biträde som avser husrannsakan och beslag ställa upp andra än följande:

- a) För den gärning som har föranlett framställningen är enligt lagen hos båda avtalslutande parter stadgat frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd i sex månader eller mer, eller enligt lagstiftningen hos den ena av de två avtals-

slutande parterna ett motsvarande straff och gärningen enligt den andra avtalsslutande partens lagstiftning hänförs till en överträdelse av föreskrifter som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål.

- b) Verkställandet av framställningen om biträde är förenlig med lagstiftningen hos den avtalsslutande part till vilken framställningen görs.

Artikel 52

1. Varje avtalsslutande part kan översända delgivningshandlingar direkt med post till personer som vistas på en annan avtalsslutande parts territorium. De avtalsslutande parterna skall lämna den verkställande kommittén en förteckning över handlingar som får översändas på detta sätt.

2. När det finns skäl att anta att mottagaren inte förstår det språk handlingen är skriven på skall handlingen, eller åtminstone de viktiga delarna av den, översättas till det, eller ett av de språk som talas på den avtalsslutande parts territorium där mottagaren vistas. Om den myndighet som översänder handlingen känner till att mottagaren endast har kunskaper i ett annat språk, skall handlingen, eller åtminstone de viktiga delarna av den, översättas till detta andra språk.

3. En sakkunnig eller ett vittne som inte följt en kallelse, översänd med post, att inställa sig skall inte, även om kallelsen i fråga innehållit påföljd vid utevaro, utsättas för straff, vite eller tvångsåtgärder, såvida han inte därefter frivilligt infinnet sig på den ansökande partens territorium och där lagligen kallas på nytt. Den myndighet som med post översänder kallelser skall se till att dessa inte innehåller någon påföljd vid utevaro. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av artikel 34 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974.

4. Om en framställning om inbördes rättshjälp avser en gärning som är straffbar enligt båda avtalsslutande parter lagar och hänförs till överträdelser mot förordningar som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål, gäller vid översändandet av delgivningshandlingar i princip samma förfarande som i punkt 1.

5. Trots punkt 1 kan delgivningshandlingar översändas genom den anmodade partens judiciella myndigheter, om mottagarens adress är okänd eller om den ansökande parten begär att handlingarna skall delges med den sökta personen.

Artikel 53

1. Framställningar om inbördes rättshjälp kan översändas direkt mellan de judiciella myndigheterna och återsändas på samma sätt.

2. Punkt 1 innebär inte något hinder mot att framställningar översänds och återsänds mellan justitieministerier eller genom nationella centrala myndigheter för Interpol.

3. Framställningar om tillfällig överföring eller transitering av personer som är tillfälligt omhändertagna, anhållna eller frihetsberövade, samt löpande eller tillfälligt utbyte av uppgifter ur straffregister skall översändas genom de avtalsslutande parternas justitieministerier.

4. I enlighet med den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål avses med justitieministerium i Förbundsrepubliken Tyskland förbundsrepublikens justitieminister och delstaternas justitieministrar eller senatorer.

5. Information som syftar till lagföring för brott mot lagar om kör- och vilotider i enlighet med artikel 21 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål eller artikel 42 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974, kan översändas av den ansökande partens judiciella myndigheter direkt till den anmodade partens judiciella myndigheter.

KAPITEL 3

PRINCIPEN "NON BIS IN IDEM" (ICKE TVÅ GÅNGER FÖR SAMMA SAK)

Artikel 54

En person beträffande vilken fråga om ansvar prövats genom lagakraftäggande dom hos en avtalsslutande part, får inte åtalas för samma gärning av en annan part, under förutsättning att, vid fällande dom, straffet avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagarna hos den part hos vilken avkunnandet ägt rum.

Artikel 55

1. I samband med ratificering, antagande eller godkännande av denna konvention kan en avtalsslutande part förklara sig icke bunden av artikel 54 i ett eller flera av följande fall:

a) Om gärning som avses i en utländsk dom förövats helt eller delvis på den egna avtalsslutande partens territorium; i det senare fallet skall dock inte detta undantag gälla om brottet i fråga delvis förövats på ett territorium som tillhör den avtalsslutande part hos vilken domen avkunnats.

b) Om gärning som avses i en utländsk dom omfattat brott mot statens säkerhet eller andra för denna avtalsslutande part lika väsentliga intressen.

c) Om gärning som avses i en utländsk dom begåtts av en tjänsteman hos denna avtalsslutande part och omfattat missbruk av tjänsteställning.

2. En avtalsslutande part som avgivit en förklaring angående de undantag som anges i punkt 1 skall ange vilka brott som undantaget avser.

3. En avtalsslutande part kan när som helst återta en förklaring angående ett eller flera av undantagen i punkt 1.

4. En förklaring enligt punkt 1 skall inte tillämpas, om den berörda avtalsslutande parten avseende samma gärning gjort framställning om överförande av lagföring till den andra parten eller beviljat utlämning av den berörda personen.

Artikel 56

Om en avtalsslutande part väcker nytt åtal mot någon som dömts för samma gärning av en annan avtalsslutande part, skall vad han undergått av frihetsberövande på den senare partens territorium avräknas vid påföljdens bestämmande. I den utsträckning nationell lagstiftning så tillåter skall hänsyn även tas till andra påföljder han undergått förutom frihetsberövande.

Artikel 57

1. Om en avtalsslutande part åtalar en person för ett brott och de behöriga myndigheterna hos denna part har skäl att anta att åtalet avser samma gärning som personen redan dömts för av en annan part, skall myndigheterna i fråga, om skäl föreligger, göra en framställning om upplysningar av betydelse för ärendet till de behöriga myndigheterna hos den part på vars territorium den misstänkte redan dömts.

2. Den begärda informationen skall överlämnas snarast möjligt och skall beaktas när det gäller vilka fortsatta åtgärder som skall vidtas i den pågående rättegången.

3. I samband med ratificering, antagande eller godkännande av denna konvention skall var och en av de avtalsslutande parterna ange de myndigheter som är bemyndigade att begära och lämna de uppgifter som avses i denna artikel.

Artikel 58

Bestämmelserna ovan skall inte utesluta tillämpning av mer vittgående nationella bestämmelser avseende principen "non bis in idem" i samband med rättsliga avgöranden som meddelats i främmande stat.

KAPITEL 4

UTLÄMNING

Artikel 59

1. Bestämmelserna i detta kapitel avser att komplettera såväl den europeiska utlämningskonventionen av den 13 september 1957 som, vad gäller förbindelserna mellan de avtalsslutande parter som är medlemmar i den ekonomiska unionen Benelux, kapitel 1 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrad genom tilläggsprotokoll av den 21 maj 1974, samt att underlätta tillämpningen av dessa avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 utgör inget hinder för tillämpningen av mer vittomfattande bestämmelser i gällande bilaterala avtal mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 60

Vad avser förbindelserna mellan två avtalsslutande parter, varav den ena inte tillträtt den europeiska konventionen av den 13 september 1957 om utlämning, skall bestämmelserna i den konventionen tillämpas med beaktande av gjorda förbehåll och avgivna förklaringar, antingen i samband med ratificeringen av konventionen eller, vad avser de avtalsslutande parter som inte tillträtt konventionen, i samband med ratificering, godkännande eller antagande av denna konvention.

Artikel 61

Frankrike förbinder sig att på en avtalsslutande parts begäran utlämna en person som dömts för en gärning, för vilken enligt fransk lag är stadgat ett längsta frihetsstraff eller annat omhändertagande upp till en tid av lägst två år, och enligt lagen hos den ansökande parten ett längsta frihetsstraff eller annat omhändertagande upp till en tid av lägst ett år.

Artikel 62

1. Beträffande preskriptionsavbrott skall endast den ansökande partens bestämmelser tillämpas.

2. Amnesti som meddelats av den anmodade parten skall endast utgöra hinder mot utlämning om brottet faller under denna parts domsrätt.

3. Frånvaron av angivelse eller annat officiellt meddelande som medger lagföring, och som endast krävs enligt den anmodade partens lagstiftning, påverkar inte skyldigheten att utlämna.

Artikel 63

De avtalsslutande parterna förbinder sig, i enlighet med den konvention och det avtal som anges i artikel 59, att sinsemellan utlämna de personer som av de rättsliga myndigheterna i den ansökande staten är åtalade för något av de brott som avses i artikel 50.1, eller som är efterlysta av dessa myndigheter för verkställighet av straff eller annan säkerhetsåtgärd för ett sådant brott.

Artikel 64

En registrering i "Schengens informationssystem", som gjorts i enlighet med artikel 95 skall ha samma verkan som en begäran om tillfälligt omhändertagande i enlighet med artikel 16 i den europeiska konventionen av den 13 september 1957 om utlämning eller i enlighet med artikel 15 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974.

Artikel 65

1. Utan att det påverkar möjligheten att anlita diplomatisk väg skall framställningar om utlämning och transitering över-sändas från det behöriga ministeriet hos den ansökande parten till det behöriga ministeriet hos den anmodade parten.

2. Behöriga ministerier är:

— I Belgien: justitieministeriet.

— I Tyskland: förbundsrepublikens justitieministerium och delstaternas ministrar eller senatorer.

— I Frankrike: utrikesministeriet.

— I Luxemburg: justitieministeriet.

— I Nederländerna: justitieministeriet.

Artikel 66

1. Om utlämning av en eftersökt person inte uttryckligen möter något hinder enligt lagen hos den anmodade parten, kan denna part medge utlämning utan något formellt förfarande, såvida den som begärs utlämnad ger sitt samtycke därtill i ett protokoll som upprättas i närvaro av en medlem av judiciell myndighet och efter att ha hörts av denne i avsikt att informera om rätten till formellt utlämningsförfarande. Den som begärs utlämnad kan låta sig biträdas av juridiskt ombud i samband med hörandet.

2. Vid utlämning i enlighet med punkt 1 kan inte den eftersökte, som uttryckligen förklarar sig avstå från det skydd som specialitetsprincipen ger, återkalla denna förklaring.

KAPITEL 5

ÖVERFÖRANDE AV VERKSTÄLLIGHET AV BROTTMÅLSDOM*Artikel 67*

Följande bestämmelser avser att komplettera Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer mellan de avtalsslutande parter som tillträtt denna konvention.

Artikel 68

1. Om en medborgare i en avtalsslutande part som genom lagakraftvunnen dom dömts till frihetsstraff eller någon annan frihetsberövande åtgärd genom att fly till sitt eget land undandragit sig verkställighet av detta straff eller denna åtgärd, kan den avtalsslutande part som lagföringen ägt rum hos göra en framställning till den andra parten om verkställighet av straffet eller åtgärden, om den dömde påträffas på den senares territorium.

2. I avvaktan på de handlingar som åberopas i framställningen om verkställighet av frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd eller återstående del av straff och på beslut i samband med framställningen, kan den berörda anmodade parten på begäran av den ansökande parten kvarhålla den dömde eller vidta andra åtgärder för att säkra dennes närvaro på den anmodade partens territorium.

Artikel 69

Det överförande av verkställighet som avses i artikel 68 kräver inte samtycke av den som dömts till frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd. Övriga bestämmelser i Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL 6

NARKOTIKA

Artikel 70

1. De avtalsslutande parterna skall inrätta en ständig arbetsgrupp med uppgift att undersöka gemensamma problem i samband med bekämpandet av kriminalitet inom narkotikaområdet och att i förekommande fall utarbeta förslag för att förbättra de praktiska och tekniska sidorna av samarbetet mellan de avtalsslutande parterna. Arbetsgruppen skall lägga fram sina förslag i Verkställande kommittén.

2. Den arbetsgrupp som avses i punkt 1 och vars medlemmar skall utses av behöriga nationella myndigheter, skall inbegripa företrädare för polis- och tullmyndigheter.

Artikel 71

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig vad gäller direkt eller indirekt försäljning av varje slag av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, samt innehav av sådana preparat och ämnen för försäljning eller export, att i enlighet med Förenta nationernas gällande konventioner(*) vidta alla erforderliga åtgärder för att förebygga och straffa olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

2. Utöver bestämmelserna om detta i artiklarna 74–76 förbinder sig de avtalsslutande parterna att genom administrativa och straffrättsliga åtgärder förebygga och straffa olaglig export av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, liksom försäljning, anskaffning och överlåtelse av sådana preparat och ämnen.

(*) 1961 års allmänna narkotikakonvention och 1972 års tilläggsprotokoll till denna; 1971 års konvention om psykotropa ämnen; Förenta nationernas konvention den 19 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.

3. För att bekämpa olaglig import av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, skall de avtalsslutande parterna förstärka sin kontroll av person- och varutrafiken samt transportmedel vid de yttre gränserna. Sådana åtgärder skall utarbetas av den arbetsgrupp som avses i artikel 70. Arbetsgruppen skall överväga bland annat andra uppdrag för viss polis- och tullpersonal som blivit fri från tjänstgöring vid de inre gränserna liksom tillämpning av moderna metoder för upptäckt av narkotika och användning av narkotikahundar.

4. För att försäkra sig om att bestämmelserna i denna artikel följs skall de avtalsslutande parterna särskilt bevaka de platser som är kända för narkotikahandel.

5. De avtalsslutande parterna skall göra allt som står i deras makt för att förebygga och bekämpa de negativa effekterna av den illegala efterfrågan på varje slag av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis. De åtgärder som vidtas i detta syfte faller under de enskilda avtalsslutande parternas ansvar.

Artikel 72

Under hänsynstagande till sin konstitution och nationella lagstiftning skall de avtalsslutande parterna garantera att gällande lagstiftning medger beslag och förverkande av tillgångar som härrör från illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen.

Artikel 73

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att, i enlighet med sin konstitution och nationella lagstiftning, vidta åtgärder i syfte att tillåta kontrollerade leveranser inom den illegala handeln med narkotika och psykotropa ämnen.

2. Beslut om tillgripande av kontrollerade leveranser kommer att fattas i varje enskilt fall efter inhämtande av varje berörd parts tillstånd.

3. Varje part skall ansvara för ledning och övervakning av operationen på sitt territorium och skall bemyndigas att ingripa.

Artikel 74

Vad gäller laglig handel med narkotika och psykotropa ämnen är de avtalsslutande parterna eniga om att de kontroller som grundar sig på de av Förenta nationernas konventioner som anges i artikel 71 och som genomförs vid de inre gränserna, så mycket som möjligt skall överföras till det inre av landet.

Artikel 75

1. Vad gäller persontrafik till de avtalsslutande parternas områden eller inom sådant område får enskilda personer medföra narkotika och psykotropa ämnen inom ramen för medicinsk behandling, på villkor att de vid varje slag av kontroll kan visa ett intyg som utfärdats eller attesterats av behörig myndighet i hemlandet.

2. Verkställande kommittén skall besluta om utformningen av och innehållet i det intyg som avses i punkt 1 och som utfärdats av någon avtalsslutande part, och särskilt om uppgifter som avser art och mängd av preparat och ämnen samt resans tidslängd.

3. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om vilka myndigheter som har behörighet att utfärda eller attestera det intyg som avses i punkt 2.

Artikel 76

1. Om det står i överensstämmelse med egna medicinska, etiska och praktiska regler, skall de avtalsslutande parterna, om det visar sig nödvändigt, besluta om lämpliga kontrollåtgärder för de narkotiska preparat och psykotropa ämnen som hos någon eller flera av de avtalsslutande parterna är föremål för strängare kontroller än på det egna territoriet, för att på så sätt undvika att effektiviteten av dessa kontroller skadas.

2. Punkt 1 skall också gälla beträffande ämnen som ofta används för framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

3. De avtalsslutande parterna skall hålla varandra underrättade om vilka åtgärder som vidtagits för att övervaka den legala handeln med de ämnen som avses i punkterna 1 och 2.

4. Problem som uppstår i detta sammanhang, skall behandlas regelbundet i Verkställande kommittén.

KAPITEL 7

SKJUTVAPEN OCH AMMUNITION

Artikel 77

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anpassa sina lagar och andra författningar om förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition till bestämmelserna i detta kapitel.

2. I detta kapitel behandlas fysiska och juridiska personers förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition; här

avses inte leveranser till centrala och territoriella myndigheter, väpnade styrkor och polis, inte heller deras förvärv och innehav, inte heller statliga företags tillverkning av skjutvapen och ammunition.

Artikel 78

1. I detta kapitel klassificeras skjutvapen enligt följande:

a) Förbjudna vapen.

b) Vapen för vilka det krävs tillstånd.

c) Vapen med anmälningsskyldighet.

2. Bestämmelserna om skjutvapen skall även tillämpas på slutstycken, magasin och pipor som utgör del av eller är avsedda att utgöra del av skjutvapen.

3. Med korta vapen avses i detta avtal skjutvapen vars pipa inte är längre än 30 cm och vars totala längd inte överstiger 60 cm; övriga skjutvapen är långa vapen.

Artikel 79

1. Till förbjudna skjutvapen och förbjuden ammunition skall räknas

a) skjutvapen som i vanliga fall används för militära ändamål,

b) helautomatiska skjutvapen, även om de inte är avsedda för militärt bruk,

c) skjutvapen som är kamouflerade som ett annat föremål,

d) pansarammunition, kulammunition med explosiva eller självantändande laddningar samt projektiler för sådan ammunition,

e) ammunition för pistoler och revolverar med dumtum- eller ihåliga spetskulor och projektiler för sådan ammunition.

2. Behöriga myndigheter kan i särskilda fall bevilja tillstånd att inneha skjutvapen och ammunition enligt punkt 1 om det inte medför någon fara för säkerheten och den allmänna ordningen.

Artikel 80

1. Till skjutvapen som får förvärvas eller innehas med tillstånd hör åtminstone följande, under förutsättning att de inte är förbjudna:

- a) Korta halvautomatiska och korta repetervapen.
- b) Korta enskottsvapen med centralt perkussionslås.
- c) Korta enskottsvapen med ringformigt perkussionslås med en total längd under 28 cm.
- d) Långa halvautomatiska vapen med magasin och kammarstycke som rymmer fler än tre patroner.
- e) Långa halvautomatiska repetervapen med slätborrad pipa som inte är längre än 60 cm.
- f) Civila halvautomatiska vapen som liknar militära automatvapen.
- a) skjutvapen av en modell eller tillverkning, utom i undantagsfall, från tiden före 1 januari 1870 förutsatt att de inte tillåter användning av ammunition avsedd för otillåtna vapen eller vapen som inte får innehas utan tillstånd,
- b) efterbildningar av de vapen som anges i a, på villkor att de inte tillåter användning av patron med metallhylsa,
- c) skjutvapen som gjorts obrukbara för all slags ammunition genom tekniska åtgärder som garanteras genom plombering av en officiell myndighet eller som godtas av en sådan myndighet.

Artikel 83

Tillstånd till förvärv och innehav av sådana skjutvapen som avses i artikel 80 får endast ges om

2. Till vapen för vilka fordras tillstånd till innehav hör inte
 - a) vapen för signalgivning, tårgas eller livräddning, under förutsättning att deras tekniska konstruktion gör det omöjligt att med hjälp av vanliga verktyg ändra dem till vapen för kulammunition och att avskjutning av irriterande ämnen inte orsakar andra personer obotlig skada,
 - b) långa halvautomatiska vapen med magasin och kammarstycke som inte rymmer fler än tre patroner utan omladdning, under förutsättning att laddstycket inte är löstagbart eller att vapnet inte kan ändras med hjälp av vanliga verktyg på ett sådant sätt att magasin och kammarstycke rymmer fler än tre patroner.
 - a) sökanden fyllt 18 år, med undantag av dispens för jakt eller för tävlings- och övningsskjutning,
 - b) sökanden inte kan anses olämplig för förvärv eller innehav av skjutvapen på grund av psykisk sjukdom eller någon annan mental eller kroppslig svaghet,
 - c) sökanden inte funnits skyldig till brott eller på annat sätt kan misstänkas utgöra en fara för säkerheten eller den allmänna ordningen,
 - d) det skäl till förvärv eller innehav av skjutvapen som den sökande åberopar kan anses som giltigt.

Artikel 81

Till skjutvapen med anmälningsskyldighet hör, såvida innehav av sådana inte är otillåtet eller fordrar tillstånd,

- a) långa repetervapen,
- b) långa enskottsvapen med en eller flera räfflade pipor,
- c) korta enskottsvapen med ringformigt perkussionslås med en total längd över 28 cm,
- d) de vapen som anges i artikel 80.2 b.

Artikel 82

Till de vapen som avses i artiklarna 79, 80 och 81 hör inte

Artikel 84

1. Anmälningar om de vapen som avses i artikel 81 skall antecknas i ett register som förs av sådana personer som avses i artikel 85.
2. Om ett vapen överläts av en annan person än den som avses i artikel 85 skall en anmälan om detta göras enligt bestämmelser som varje avtalsslutande part fastställer.
3. De anmälningar som avses i denna artikel skall innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera de berörda personerna och vapnen.

Artikel 85

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att se till att den som tillverkar skjutvapen som det krävs tillstånd för och att den som bedriver handel med sådana vapen, ansöker om tillstånd och att den som till-

verkar skjutvapen vars innehav måste anmälas, och den som bedriver handel med sådana, har anmälningsskyldighet. Tillstånd som avser skjutvapen för vilka sådant tillstånd krävs skall även täcka skjutvapen med anmälningsskyldighet. De avtalsslutande parterna skall övervaka de personer som tillverkar eller bedriver handel med vapen på ett sådant sätt att en effektiv kontroll garanteras.

2. De avtalsslutande parterna förpliktar sig att anta bestämmelser om att alla skjutvapen åtminstone skall vara försedda med ett fast tillverkningsnummer för att underlätta identifiering och att de skall vara försedda med varumärke.

3. De avtalsslutande parterna skall föreskriva att tillverkare och handlare har skyldighet att låta registrera samtliga skjutvapen för vilka krävs tillstånd eller anmälan; registren skall göra det möjligt att på kort tid fastställa vapentyp, ursprung och köpare.

4. I fråga om de vapen för vilka krävs särskilt tillstånd enligt artiklarna 79 och 80 åtar sig de avtalsslutande parterna att anta bestämmelser om att sådana skjutvapens identifieringsnummer och beteckning skall finnas upptagna på det tillståndsbevis som utfärdas till innehavaren.

Artikel 86

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anta bestämmelser som förbjuder den som genom tillståndsbevis eller anmälan har rätt att inneha skjutvapen att överlämna sådana vapen till personer som inte har tillstånd till förvärv eller innehav.

2. De avtalsslutande parterna kan bevilja tillfälligt överlämnande av sådana vapen enligt bestämmelser som de själva skall fastställa.

Artikel 87

1. De avtalsslutande parterna skall i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser om återkallande av tillstånd, när innehavaren inte längre uppfyller de krav för beviljande av tillstånd som avses i artikel 83.

2. De avtalsslutande parterna förbinder sig att vidta tillräckliga åtgärder som särskilt skall omfatta beslag av vapen och återkallande av tillstånd, och att föreskriva lämpliga påföljder vid brott mot de bestämmelser i lagar och förordningar som avser skjutvapen. Sådana påföljder kan innebära beslag av skjutvapen.

Artikel 88

1. För den som beviljats tillstånd att förvärva skjutvapen skall inte krävas något särskilt tillstånd till förvärv av sådan ammunition som är avsedd för detta vapen.

2. För ammunition som förvärvas av personer utan tillstånd att förvärva vapen skall samma regler gälla som för det vapen ammunitionen är avsedd för. Tillstånd kan beviljas för endast en eller för alla typer av ammunition.

Artikel 89

Ändringar eller tillägg vad avser otillåtna typer av skjutvapen och de typer av skjutvapen för vilka krävs tillstånd eller anmälan kan göras av Verkställande kommittén med hänsyn till såväl den tekniska och ekonomiska utvecklingen som statens säkerhet.

Artikel 90

De avtalsslutande parterna skall ha möjlighet att anta strängare lagar eller bestämmelser vad gäller reglerna för skjutvapen och ammunition.

Artikel 91

1. Med stöd av den europeiska konventionen av den 28 juni 1978 om kontroll av enskilda personers införskaffande och innehav av skjutvapen överenskommer de avtalsslutande parterna om att, inom ramen för sin nationella lagstiftning, skapa ett utbyte av upplysningar om förvärv av skjutvapen när det gäller personer, enskilda eller vapenhandlare, som har sitt vanliga hemvist eller sin verksamhet på en annan parts territorium. Med vapenhandlare avses den vars yrkesmässiga verksamhet helt eller delvis består i handel med skjutvapen.

2. Detta utbyte av upplysningar avser,

a) mellan två avtalsslutande parter som ratificerat den konvention som anges i punkt 1, de skjutvapen som upptagits i bilaga 1, avdelning A.1 a–h i den konventionen,

b) mellan två avtalsslutande parter av vilka åtminstone den ena inte har ratificerat den konvention som anges i punkt 1, de vapen för vilka tillstånd och anmälan regleras genom bestämmelser hos var och en av de avtalsslutande parterna.

3. Upplysningar om förvärv av skjutvapen skall lämnas utan dröjsmål och innehålla följande uppgifter:

a) Datum för införskaffandet och följande personuppgifter om den som förvärvat vapen:

— I fråga om fysiska personer, efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, adress och passnummer eller nummer på identitetshandling, samt datum för meddelandets lämnande och uppgift om verkställande myndighet, oberoende av om denna är vapenhandlare eller inte.

- I fråga om juridiska personer, företagsnamn och säte samt beträffande den person som är bemyndigad att företräda den juridiska personen efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, adress och passnummer eller nummer på identitetshandling.
- b) Vapentyp, tillverkningsnummer, kaliber och övriga kännetecken för skjutvapnet i fråga samt identifieringsnummer.
4. Varje avtalsslutande part skall utse en nationell myndighet som ansvarar för översändande och mottagande av de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, samt utan dröjsmål underrätta övriga avtalsslutande parter om varje ändring vad gäller den utsedda myndigheten.
5. Den myndighet som är utsedd av varje part får förmedla de mottagna uppgifterna till behöriga lokala polismyndigheter och gränsbevakningsmyndigheter för att på så sätt kunna förhindra eller åta straffbara gärningar och brott mot bestämmelserna.

AVDELNING IV

SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

KAPITEL 1

INRÄTTANDET AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 92

1. De avtalsslutande parterna skall upprätta och underhålla ett gemensamt informationssystem, nedan kallat "Schengens informationssystem", som skall bestå av en nationell enhet för varje part och en teknisk stödfunktion. Med hjälp av ett automatiskt sökningsförfarande skall varje part genom Schengens informationssystem kunna få rapporter om personer och föremål för gränskontroller, undersökningar och andra kontroller som utförs av polis och tullmyndigheter inom landets gränser i överensstämmelse med nationell lagstiftning samt, vad beträffar den särskilt rapporterade grupp som avses i artikel 96, vid utfärdande av viseringar, uppehållstillstånd och handhavande av utlännningar inom ramen för tillämpningen av bestämmelserna om rörlighet för personer i denna konvention.

2. I Schengens informationssystem skall varje avtalsslutande part för egen räkning och på eget ansvar upprätta och underhålla en nationell enhet vars dataregister skall innehålla uppgifter som är identiska med uppgifterna i de dataregister som finns vid de övriga avtalsslutande parternas nationella enheter; detta skall åstadkommas med hjälp av den tekniska stödfunktionen. För att en sådan överföring av uppgifter som avses i punkt 3 skall kunna ske utan dröjsmål och så effektivt som möjligt skall varje part, i samband med upprättandet av den nationella enheten, följa gemensamt fastställda protokoll och förfaranden vad gäller den tekniska stödfunktionen. Det nationella dataregistret hos var en och av parterna skall kunna användas för automatisk sökning på varje avtalsslutande parts territorium. Sökning i dataregister vid andra avtalsslutande parter nationella enheter skall inte kunna göras.

3. De avtalsslutande parterna skall för gemensam räkning och under gemensamt ansvar upprätta och underhålla den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem, för vilken Frankrike skall ha ansvaret; detta stödsystem skall placeras i Strasbourg. Den tekniska stödfunktionen skall innehålla ett

dataregister som genom serieöverföring av uppgifter garanterar att de nationella enheternas dataregister är identiska. Den tekniska stödfunktionen dataregister skall innehålla rapporter om personer och föremål, såvida de är av intresse för samtliga avtalsslutande parter. Den tekniska stödfunktionen dataregister skall inte uppta andra uppgifter, förutom dem som anges i denna punkt och i artikel 113.2.

KAPITEL 2

UTNYTTJANDE OCH ANVÄNDNING AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 93

I enlighet med bestämmelserna i denna konvention skall syftet med Schengens informationssystem vara att på de avtalsslutande parternas territorium med hjälp av information som överförs via detta system bevara ordning och allmän säkerhet, inbegripet statens säkerhet, samt tillämpa denna konventions bestämmelser om rörlighet för personer.

Artikel 94

1. Schengens informationssystem skall endast innehålla sådana uppgiftskategorier som lämnas av var och en av de avtalsslutande parterna och som är nödvändiga för de ändamål som avses i artiklarna 95–100. Den rapporterade avtalsslutande parten skall pröva om ärendet är av sådan vikt att en registrering av rapporten i Schengens informationssystem är berättigad.

2. Uppgiftskategorierna är följande:

- a) Rapporterade personer.
- b) De föremål som avses i artikel 100 och de fordon som avses i artikel 99.

3. För personer får inga andra uppgifter registreras än följande:

- a) Efternamn och förnamn, eventuellt separat registrering av alias.
- b) Särskilda yttre oföränderliga fysiska kännetecken.
- c) Andra förnamnets initialbokstav.
- d) Födelsedatum och födelseort.
- e) Kön.
- f) Nationalitet.
- g) Uppgift om huruvida personen är beväpnad.
- h) Uppgift om huruvida personen kan tillgripa våld.
- i) Syftet med registreringen.
- j) Begärt förfarande.

Anmärkningar av annat slag, särskilt de uppgifter som nämns i första meningen i artikel 6 i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, är inte tillåtna.

4. I den mån någon part bedömer att en rapport i enlighet med artiklarna 95, 97 eller 99 inte är förenligt med dess nationella lagstiftning, internationella förpliktelser eller viktiga nationella intressen, kan denna part låta rapporten i den nationella delen av Schengens informationssystem åtföljas av ett påpekande om att verkställighet av det begärda förfarandet inte kommer att ske på dess territorium på grundval av rapporten. Överläggningar om detta bör ske med övriga avtalsslutande parter. Om den rapporterande parten inte återkallar den gjorda rapporten skall den tillämpas fullt ut för övriga avtalsslutande parter.

Artikel 95

1. Uppgifter angående personer som har efterlysts för förvarstagande för utlämning skall tas med på begäran av den ansökande partens rättsliga myndigheter.

2. Före rapporten skall den rapporterande avtalsslutande parten undersöka om förvarstagandet sker i överensstämmelse med den anmodade partens nationella lagstiftning. Om den rapporterande avtalsslutande parten är tveksam, skall den rådgöra med övriga berörda avtalsslutande parter.

Samtidigt med sin rapport skall den avtalsslutande parten utan dröjsmål skicka följande uppgifter av betydelse för ärendet till de anmodade avtalsslutande parterna:

- a) Vilken myndighet som begär förvarstagande.
- b) Huruvida det finns häktningsbeslut eller någon annan handling med samma innebörd eller en lagakraftvunnen dom.
- c) Brottets art och tillämpliga straffbestämmelser.
- d) Beskrivning av omständigheterna kring brottets begående, inbegripet tidpunkt, plats och i vilken grad den rapporterade personen varit delaktig i gärningen.
- e) Sannolik brottspåföljd.

3. En anmodad avtalsslutande part kan i dataregistret i den nationella delen hos Schengens informationssystem låta rapporten åtföljas av en uppgift som avser förbud, under tiden fram till det att denna uppgift raderas, att verkställa förvarstagande på grundval av rapporten. Radering av en sådan uppgift skall ske inom tjugofyra timmar efter registrering av rapporten, såvida den berörda parten inte avslår begäran om förvarstagande på rättsliga grunder eller av särskilda lämplighetsskäl. Om det finns synnerliga skäl med anledning av den sammanfattningen hos de sakförhållanden rapporten grundas på, kan tidigare nämnda tidsfrist förlängas till att omfatta högst en vecka. Utan att det påverkar en sådan uppgift eller beslut om avslag kan övriga avtalsslutande parter låta verkställa det begärda förvarstagandet.

4. Om någon part av särskilt brådskande skäl begär omedelbar efterspaning skall den anmodade parten undersöka om den kan avstå från uppgiften. Den anmodade parten skall vidta de åtgärder som krävs för omedelbar verkställighet av det begärda förfarandet, om rapporten godtas.

5. Om förvarstagande inte kan verkställas på grund av att någon undersökning ännu inte avslutats eller på grundval av beslut om avslag hos någon anmodad part, skall den sistnämnda parten behandla rapporten som en rapport i syfte att få meddelande om vistelseort.

6. De anmodade avtalsslutande parterna skall verkställa det begärda förfarandet i enlighet med gällande konventioner om utlämning och nationell lagstiftning. De är inte skyldiga att verkställa det begärda förfarandet om det avser någon av deras egna medborgare, dock utan att detta påverkar möjligheten att verkställa förvarstagandet enligt nationell lagstiftning.

Artikel 96

1. Uppgifter angående utlämningar som rapporteras för införande på spärrlista skall registreras på grundval av en nationell

rapport till följd av beslut som fattats av administrativa myndigheter eller behörig domstol i enlighet med processuella regler i nationell lagstiftning.

2. Besluten kan grundas på det hot mot den allmänna ordningen eller säkerheten och statens säkerhet som en utlännings vistelse på statens territorium kan medföra.

Till sådana fall kan framför allt räknas

- a) en utlänning som dömts till ansvar för en gärning för vilken föreskrivs frihetsberövande påföljd i minst ett år,
- b) en utlänning om vilken det finns grundad anledning att anta att han begått grova brott, till vilka även räknas de som avses i artikel 71 eller om vilken det skäligen kan befaras att han kommer att begå sådana handlingar på någon avtalsslutande parts territorium.

3. Beslut kan även grundas på att utlänningsen varit föremål för en åtgärd som innebär avlägsnande, avvisning eller utvisning som vare sig återkallats eller varit förenad med viss tidsbegränsning, eller som åtföljts av inreseförbud eller, i förekommande fall, av vägrat uppehållstillstånd som grundats på överträdelse av nationella bestämmelser om inresa eller uppehållstillstånd för utlänningsen.

Artikel 97

Vad avser försvunna personer eller personer som med hänsyn till sin egen säkerhet eller i syfte att förebygga hot tillfälligt bör omhändertas på begäran av en behörig myndighet eller en behörig rättslig myndighet hos den rapporterande parten, skall deras personuppgifter registreras för att de polisiära myndigheterna skall kunna underrätta den rapporterande parten om uppehållsort eller omhändertaganden för förhindrande av fortsatt resa, om det inte strider mot nationell lag. Detta gäller särskilt minderåriga och personer som enligt beslut av en behörig myndighet bör ges sluten vård. Meddelande får inte lämnas utan den försvunnes samtycke, om han är myndig.

Artikel 98

1. På framställning av behöriga rättsliga myndigheter om meddelande om uppehållsort eller hemvist skall det registreras personuppgifter rörande vittnen, åtalade som förelagts att infinna sig för hörande vid domstolsförhandling i samband med brottmål eller personer som skall dömas till påföljd för brott eller inställa sig för verkställighet av frihetsberövande.

2. Den avtalsslutande part som gör en framställning skall lämna begärda uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning och gällande konventioner om inbördes rättshjälp i brottmål.

Artikel 99

1. Med hänsyn till nationell lagstiftning hos den rapporterande avtalsslutande parten skall uppgifter registreras om personer eller fordon för hemlig övervakning eller särskild kontroll i enlighet med punkt 5.

2. En sådan rapport får ske i syfte att bekämpa brottslighet och förebygga hot mot den allmänna säkerheten

- a) om det finns sannolika skäl till misstanke om att personen avser att begå, eller redan begått, ett stort antal synnerligen grova brott, eller
- b) om den allmänna uppfattning om personen, särskilt på grundval av redan begångna brott, leder till misstanke om att han även i framtiden kommer att begå synnerligen grova brott.

3. På begäran av myndigheter som ansvarar för statens säkerhet kan en rapport dessutom göras i enlighet med nationell lagstiftning, om det finns synnerliga skäl till misstanke om att de uppgifter som avses i punkt 4 är nödvändiga för vidtagande av skyddsåtgärder för avvärande av den allvarliga fara någon utgör, eller av någon annan allvarlig fara för statens inre och yttre säkerhet. Den rapporterande avtalsslutande parten är skyldig att först rådgöra med övriga avtalsslutande parter.

4. I syfte att utföra hemlig övervakning genom av polis och tullmyndigheter verkställda gränskontroller eller andra kontroller inom landet, kan nedanstående uppgifter, helt eller delvis, inhämtas och översändas till den rapporterande myndigheten:

- a) Påträffande av en rapporterad person eller ett rapporterat fordon.
- b) Plats, tidpunkt eller skäl för undersökningen.
- c) Resväg och målet för resan.
- d) Personer i den övervakades sällskap eller passagerare i fordonet.
- e) Använt fordon.
- f) Transporterade föremål.
- g) Omständigheter kring påträffandet av personen eller fordonet.

Inhämtandet av uppgifter bör ske på ett sådant sätt att det inte skadar övervakningens hemliga karaktär.

5. Inom ramen för den särskilda kontroll som avses i punkt 1 får personer, fordon och medförda föremål kroppsvisiteras eller genomsökas i enlighet med nationell lagstiftning för uppnående av de mål som avses i punkterna 2 och 3. Om någon parts lagar inte tillåter denna särskilda kontroll, skall den i den berörda partens fall ändras till hemlig övervakning.

6. En anmodad avtalsslutande part kan i dataregistret i den nationella enheten hos Schengens informationssystem låta denna rapport åtföljas av en uppgift som avser förbud, under tiden fram till att denna uppgift raderas, att verkställa det begärda förfarandet avseende hemlig övervakning eller särskild kontroll. Radering av en sådan uppgift skall ske inom tjugofyra timmar efter det att rapporten registrerats, såvida den berörda parten inte avslår förfarandet på rättsliga grunder eller av särskilda lämplighetsskäl. Utan att det påverkar en sådan uppgift eller beslut om avslag kan övriga avtalsslutande parter låta verkställa det begärda förfarandet.

Artikel 100

1. Uppgifter om föremål som efterlysts för beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål skall registreras i Schengens informationssystem.

2. Om en efterforskning visar att det föreligger en rapport om ett påträffat föremål, skall den myndighet som har observerat rapporten kontakta den rapporterande för att överenskomma om vilka åtgärder som behöver vidtas. För detta ändamål kan i enlighet med denna konvention även personuppgifter översändas. De åtgärder som skall vidtas av den part som påträffat föremålet skall vara förenliga med dennas nationella lagstiftning.

3. Följande kategorier av föremål skall registreras:

- a) Stulna, bortförda eller försvunna motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc.
- b) Stulna, bortförda eller försvunna släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg.
- c) Stulna, bortförda eller försvunna skjutvapen.
- d) Stulna, bortförda eller försvunna blankodokument.
- e) Stulna, bortförda eller försvunna utfärdade legitimationshandlingar (pass, ID-kort, körkort).
- f) Sedlar (registrerade sedlar).

Artikel 101

1. Tillgång till i Schengens informationssystem registrerade uppgifter och rätt att söka fram dessa direkt har endast myndigheter som har behörighet för

- a) gränskontroller,
- b) andra undersökningar inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter samt samordning av sådana undersökningar.

2. Därutöver skall tillgång till uppgifter som är registrerade enligt artikel 96 samt rätt att söka fram dessa direkt beviljas myndigheter med behörighet att utfärda viseringar, centrala myndigheter med behörighet att granska viseringsansökningar samt myndigheter med behörighet att bevilja uppehållstillstånd och handha utlänningsärenden inom ramen för tillämpningen av denna konventions bestämmelser om rörlighet för personer. Tillgången till uppgifterna skall regleras i varje avtalsslutande parts nationella lagstiftning.

3. Användarna får endast hämta de uppgifter som krävs för att de skall kunna fullgöra sina förpliktelser.

4. Varje part skall till Verkställande kommittén överlämna en förteckning över de behöriga myndigheter som har tillstånd att direkt hämta uppgifter som är registrerade i Schengens informationssystem. I förteckningen skall det för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilket syfte.

KAPITEL 3

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER OCH SÄKERHET FÖR UPPGIFTER I SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 102

1. De uppgifter som föreskrivs i artiklarna 95–100 får av de avtalsslutande parterna endast utnyttjas för de ändamål som angivits för var och en av de rapporter som avses i dessa artiklar.

2. Kopiering av registrerade uppgifter får endast ske i tekniskt syfte, i den mån sådan kopiering krävs för direkt hämtande av uppgifter av de myndigheter som avses i artikel 101. Rapporter från andra avtalsslutande parter får inte kopieras från Schengens informationssystemets nationella del till andra nationella datafiler.

3. I samband med de rapporter som föreskrivs i artiklarna 95–100 i denna konvention skall, vid varje avvikelse från punkt 1 i avsikt att gå från ett slag av rapport till en annan, finnas grundad anledning att avvärja en omedelbart förestående

allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, en stor risk för statens säkerhet eller grovt brott. För detta ändamål skall tillstånd ges i förväg av den rapporterande parten.

4. Registrerade uppgifter får inte användas för administrativa ändamål. Härav följer att de uppgifter som avses i artikel 96 i enlighet med varje parts nationella lagstiftning inte kan användas för andra ändamål än vad som avses i artikel 101.2.

5. All användning av uppgifterna som inte är förenlig med punkterna 1–4 skall betraktas som åsidosättande av varje parts lagar.

Artikel 103

För att kunna kontrollera utlämnandet av uppgifterna skall varje part se till att i genomsnitt var tionde överföring av personuppgifter registreras i Schengens informationssystem. Nationella del av den myndighet som ansvarar för registret. Registreringen kan endast användas för detta ändamål och skall raderas efter sex månader.

Artikel 104

1. Den nationella lagstiftning som gäller hos den rapporterande avtalsslutande parten skall tillämpas på rapporten, med undantag för vad som särskilt föreskrivs i denna konvention.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna konvention, skall varje avtalsslutande parts lagar gälla i fråga om de uppgifter som registreras i den nationella delen av Schengens informationssystem.

3. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna konvention om verkställighet av det förfarande som begärs i en rapport, skall nationell lag hos den avtalsslutande part som verkställer det begärda förfarandet tillämpas. I den mån det föreskrivs annorlunda i denna konvention om verkställighet av förfarande som begärts i rapporten, skall befogenheterna vid förfarandet regleras av nationell lag hos den anmodade parten. Om det begärda förfarandet inte kan verkställas, skall den anmodade parten omedelbart underrätta den rapporterande parten.

Artikel 105

Den rapporterande avtalsslutande parten skall ansvara för uppgifternas riktighet, aktualitet och laglighet vid registreringen i Schengens informationssystem.

Artikel 106

1. Endast den rapporterande avtalsslutande parten skall vara berättigad att göra ändringar, komplettera, korrigera eller radera de uppgifter som den låtit införa.

2. Om en part som inte gjort rapporten, känner till omständigheter som föranleder misstanke om att någon uppgift är felaktig ur rättslig eller saklig synpunkt, skall den omedelbart underrätta den rapporterande parten om detta, vilken i sin tur är skyldig att kontrollera den meddelade uppgiften och, om det visar sig nödvändigt, omedelbart rätta eller radera uppgiften.

3. Om de avtalsslutande parterna inte kan komma överens, skall den part som inte är upphov till rapporten remittera ärendet för yttrande till den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 115.1.

Artikel 107

Om en person redan varit föremål för en rapport i Schengens informationssystem, skall den part som låter införa en ny rapport, träffa överenskommelse med den part som har fört in den första rapporten om hur rapporterna skall kombineras. För detta ändamål kan de avtalsslutande parterna även fastställa allmänna bestämmelser.

Artikel 108

1. Varje avtalsslutande part skall utse en myndighet som har huvudansvaret för den nationella delen av Schengens informationssystem.

2. Varje avtalsslutande part skall göra sina rapporter genom denna myndighet.

3. Denna myndighet skall ansvara för att den nationella delen fungerar på ett tillfredsställande sätt och vidta åtgärder som garanterar att bestämmelserna i denna konvention följs.

4. De avtalsslutande parterna skall meddela sig med varandra genom depositarien om den myndighet som avses i punkt 1.

Artikel 109

1. En enskild persons rättighet att få tillträde till de uppgifter som finns registrerade om honom i Schengens informationssystem skall höra under lagen hos den part som han vänder sig till. Om det föreskrivs i den nationella lagen, skall den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 114.1

avgöra om uppgifterna får lämnas ut och på vilka villkor. En part som inte har lämnat rapporten får endast lämna ut information om sådana uppgifter efter att den rapporterande avtalslutande parten givits tillfälle till ställningstagande.

2. Utlämnande av information till den berörda personen skall avslås, om det kan skada verkställigheten av rättsliga uppdrag som rapporten avser, eller om någon annan persons rätt och frihet måste skyddas. Information får aldrig lämnas ut under pågående begärd hemlig övervakning.

Artikel 110

Vem som helst kan begära rättelse av felaktiga sakuppgifter som berör honom själv, eller låta radera uppgifter om honom som är felaktiga ur rättslig synpunkt.

Artikel 111

1. På varje avtalsslutande parts territorium skall enskilda personer kunna vända sig till domstol eller enligt nationell lag behöriga myndigheter med talan om framför allt rättelse, radering, upplysningar eller gottgörelse i samband med en rapport som berör honom.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 116 förbinder sig de avtalsslutande parterna inbördes att verkställa slutliga beslut som fattats av en domstol eller myndigheter som avses i punkt 1.

Artikel 112

1. Personuppgifter som registrerats i Schengens informationssystem för personefterlysning, skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de lämnats. Senast tre år efter registreringen skall den rapporterande avtalslutande parten undersöka om uppgifterna måste bevaras. För de rapporter som avses i artikel 99 är denna tidsfrist ett år.

2. I förekommande fall skall varje avtalsslutande part i enlighet med sin nationella lagstiftning bestämma kortare tidsfrister för undersökning.

3. Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall automatiskt underrätta de avtalsslutande parterna med en månads varsel om raderingar som har programmerats in i systemet.

4. En rapporterande avtalsslutande part kan, inom tidsfristen för undersökningen, besluta att rapporten skall kvarstå, om detta visar sig nödvändigt för det syfte som ligger till grund för denna. Förlängd tidsfrist för en rapport måste meddelas till den tekniska stödfunktionen. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla vid förlängd rapport.

Artikel 113

1. Andra uppgifter än de som avses i artikel 112 skall bevaras i högst tio år, uppgifter angående utfärdade legitimationshandlingar och registrerade sedlar i högst fem år och uppgifter angående motorfordon, släpvagnar och husvagnar i högst tre år.

2. Raderade uppgifter skall bevaras under ytterligare ett år vid den tekniska stödfunktionen. Under denna tidsfrist skall de inte kunna utnyttjas för annat än för att i efterhand kontrollera deras riktighet och att registreringen skett i överensstämmelse med lagen. Därefter skall de förstöras.

Artikel 114

1. Varje avtalsslutande part skall utse en tillsynsmyndighet med uppgift att med beaktande av den nationella lagen utöva självständig tillsyn över det nationella registret i Schengens informationssystem och att kontrollera att behandling och utnyttjande av uppgifter som upptagits i Schengens informationssystem inte skadar den enskildes rättigheter. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheten ha tillträde till registret i den nationella delen av Schengens informationssystem.

2. Enskilda personer har rätt att begära att tillsynsmyndigheterna skall granska registrerade uppgifter som berör dem i Schengens informationssystem och hur dessa uppgifter används. Denna rättighet skall regleras i den nationella lagen hos den part till vilken begäran lämnas. Om uppgifterna har registrerats av en annan part, skall kontrollen utföras i nära samarbete med den senare partens tillsynsmyndighet.

Artikel 115

1. En gemensam tillsynsmyndighet skall bildas med uppgift att utöva tillsyn över den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem. Denna myndighet skall vara sammansatt av två representanter från varje nationell tillsynsmyndighet. Varje part skall ha rätt att delta i överläggningar och beslut. Denna tillsyn skall utövas i enlighet med bestämmelserna i denna konvention, Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av utnyttjandet av personuppgifter inom den polisiära sektorn samt i enlighet med nationell lag hos den part som har ansvar för den tekniska stödfunktionen.

2. Vad beträffar Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall den gemensamma tillsynsmyndigheten ha till uppgift att granska tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention. För detta ändamål skall den ha tillträde till den tekniska stödfunktionen.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall även ha behörighet att analysera de svårigheter i samband med tillämpning eller tolkning som kan uppkomma vid användningen av Schengens informationssystem, studera de problem som kan komma att uppstå i samband med den självständiga tillsyn som utövas av nationella tillsynsmyndigheter hos de avtalsslutande parterna eller i samband med utövandet av rätten till tillträde till systemet, samt att utarbeta harmoniserade förslag för att komma fram till gemensamma lösningar på befintliga problem.

4. Redogörelser som upprättats av den gemensamma tillsynsmyndigheten skall översändas till de myndigheter som de nationella tillsynsmyndigheterna översänder sina redogörelser till.

Artikel 116

1. Varje avtalsslutande part skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vara ansvarig för varje skada som tillfogas en person genom utnyttjande av det nationella registret i Schengens informationssystem. Detta skall även gälla när skador förorsakats av den rapporterande parten, därför att denne låtit registrera uppgifter som varit felaktiga ur rättslig eller saklig synpunkt.

2. Om den part mot vilken talan väcks inte är rapporterande part, skall den senare på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida den anmodade parten inte använt uppgifterna på ett sätt som strider mot denna konvention.

Artikel 117

1. Vad avser automatisk databehandling av personuppgifter som överförs i enlighet med vad som föreskrivs i denna avdelning, skall varje part senast vid tidpunkten för denna konventions ikraftträdande vidta de nationella åtgärder som krävs för att uppnå en skyddsnivå för personuppgifter som åtminstone motsvarar den som följer av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och är förenlig med Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av användningen av personuppgifter inom den polisiära sektorn.

2. Sådan överföring av personuppgifter som avses i denna avdelning skall inte kunna äga rum förrän de bestämmelser om skydd av personuppgifter som avses i punkt 1 trätt i kraft på det territorium som innehas av de avtalsslutande parter som berörs av överföringen.

Artikel 118

1. Varje avtalsslutande part förbinder sig att vad gäller den nationella delen av Schengens informationssystem vidta åtgärder för att

- a) hindra obehöriga från tillträde till de anläggningar som används för databehandling av personuppgifter (kontroll vid ingången till anläggningarna),
- b) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- c) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
- d) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via anläggningar för överföring av data (kontroll av användningen),
- e) hindra behöriga från att i samband med användningen av ett automatiskt databehandlingssystem skaffa sig tillträde till andra uppgifter än dem som ingår i deras befogenheter (kontroll av tillgången till uppgifter),
- f) garantera möjlighet till kontroll och granskning av vilka myndigheter som personuppgifter kan överföras till via anläggningar för överföring av data (kontroll av dataöverföring),
- g) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter (kontroll av registrering),
- h) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier (kontroll av transport).

2. Varje avtalsslutande part skall vidta särskilda åtgärder för att garantera säkerheten vid överföring av uppgifter till myndigheter utanför de avtalsslutande parternas territorium. Under rättelse om sådana åtgärder skall ske till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

3. Varje part får för databehandlingen vid sin nationella del av Schengens informationssystem endast utse särskilt kvalificerade personer som skall underkastas säkerhetskontroll.

4. Den part som ansvarar för Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall med avseende på denna vidta de åtgärder som föreskrivs i punkterna 1–3.

KAPITEL 4

FÖRDELNING AV KOSTNADERNA FÖR SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 119

1. Kostnaderna för inrättandet och användningen av den tekniska stödfunktion som avses i artikel 92.3 inbegripet kostnader för de ledningar som förbinder de nationella delarna av

Schengens informationssystem med den tekniska stödfunktionen skall delas av de avtalsslutande parterna. Varje parts andel skall bestämmas på grundval av varje parts skattesats i beräkningsunderlaget för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 c i Europeiska gemenskapernas råds beslut av den 24 juni 1988 om systemet för medlemmarnas egna medel.

2. Kostnaderna för inrättande och användning av den nationella delen av Schengens informationssystem skall bäras individuellt av varje part.

AVDELNING V

TRANSPORT AV OCH RÖRLIGHET FÖR VAROR

Artikel 120

1. De avtalsslutande parterna skall gemensamt vaka över att deras lagar och andra författningar inte medför orättmätigt hinder för varors rörlighet över de inre gränserna.

2. De avtalsslutande parterna skall underlätta varors rörlighet över de inre gränserna vid verkställighet av formaliteter som är förbundna med förbud och restriktioner i samband med förtullning av konsumtionsvaror. Verkställighet av sådan förtullning kan ske efter eget val antingen inom landet eller vid inre gränser. De avtalsslutande parterna skall sträva efter att förlägga förtullningen inom landet.

3. I den mån det underlättande som avses i punkt 2 inte kan åstadkommas, helt eller delvis, på vissa områden, skall de avtalsslutande parterna sinsemellan eller inom ramen för Europeiska gemenskaperna försöka skapa förutsättningar för att underlätta varors rörlighet.

I denna punkt avses särskilt kontroll av att bestämmelser om transporttillstånd och tekniska kontroller av transportmedel efterlevs, kontroller som genomförs av veterinär och polis, hälsokontroller som genomförs av veterinär, kontroller av växter samt kontroller av transporter av farligt gods och avfall.

4. De avtalsslutande parterna skall bemöda sig om att harmonisera formaliteterna vad gäller varors rörlighet över de yttre gränserna och genom tillämpning av enhetliga principer övervaka att dessa följs. För detta ändamål skall ett nära samarbete mellan de avtalsslutande parterna ske i Verkställande kommittén, inom ramen för Europeiska gemenskaperna och i andra internationella sammanslutningar.

Artikel 121

1. De avtalsslutande parterna skall med beaktande av gemenskapsrätten avstå från kontroller och inte längre kräva de sundhetsintyg för växter som i gemenskapsrätten föreskrivs för vissa växter och växtprodukter.

Verkställande kommittén skall anta en förteckning över de växter och växtprodukter som skall omfattas av den förenkling som anges i föregående mening. Den kan göra ändringar i denna förteckning och skall fastställa dagen för ikraftträdande av sådana ändringar. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om vidtagna åtgärder.

2. Om det föreligger risk för att skadliga organismer förs in eller sprids får en avtalsslutande part begära ett tillfälligt återinförande av de kontrollåtgärder som föreskrivs i gemenskapsrätten och tillämpa dem. Den skall omedelbart skriftligen informera de övriga avtalsslutande parterna om detta och ange orsakerna till sitt beslut.

3. Sundhetsintyg för växter får även fortsättningsvis användas som det intyg som krävs enligt lagstiftningen om artskydd.

4. Den behöriga myndigheten skall på begäran utfärda ett sundhetsintyg för växter när ett parti helt eller delvist är avsett för återexport, under förutsättning att växtskyddskraven är uppfyllda för de berörda växterna eller växtprodukterna.

Artikel 122

1. De avtalsslutande parterna skall utvidga sitt samarbete avseende säkerheten i samband med transport av farligt gods och förbinder sig att harmonisera de nationella bestämmelser som utfärdats med hänsyn till gällande internationella konventioner. Dessutom förbinder de sig särskilt att bevara säkerhetsnivån genom att

a) harmonisera kraven vad avser yrkesutbildning av förare,

b) harmonisera villkoren för och omfattningen av kontroller som verkställs under pågående transport och på företag,

c) harmonisera brottsrubriceringarna och lagbestämmelserna om tillämpliga straff,

d) upprätthålla ett ständigt utbyte av information och av erfarenheter som vunnits i samband med vidtagna åtgärder och verkställda kontroller.

2. De avtalsslutande parterna skall utvidga sitt samarbete i fråga om kontrollerna av transporter av farligt avfall och icke-farligt avfall.

För detta ändamål skall de sträva efter att inta en gemensam hållning i fråga om ändringar av gemenskapens direktiv vad avser kontroll och administration av transporter av farligt avfall och vid upprättandet av gemensamma dokument om icke-farligt avfall, för att på så sätt skapa en tillräcklig infrastruktur för omhändertagande och kunna fastställa så harmoniserade normer som möjligt för omhändertagandet.

I avvaktan på gemensamma bestämmelser angående icke-farligt avfall skall kontroller i samband med transporter av sådant avfall verkställas på grundval av ett särskilt förfarande som tillåter kontroll av transport till bestämmelseorten under pågående behandling.

Bestämmelserna i punkt 1 andra meningen gäller även denna punkt.

Artikel 123

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att samråda om ett upphävande av den ömsesidiga skyldighet de för närvarande har att skaffa exporttillstånd för strategiska industriella och tekniska produkter och att, om det visar sig nödvändigt, ersätta dessa tillstånd med ett smidigt förfarande, under förutsättning att det första och det slutliga bestämmelselandet är någon av de avtalsslutande parterna.

Utöver detta samråd och för att garantera effektiviteten av de kontroller som kan visa sig nödvändiga, skall de avtalsslutande parterna genom ett nära samarbete på grundval av en samordningsmekanism och med beaktande av nationella bestämmelser sträva efter att åstadkomma ett utbyte av ändamålsenlig information.

2. Vad avser andra varor än de strategiska industriella och tekniska produkter som avses i punkt 1 skall de avtalsslutande parterna inrikta sig på att å ena sidan verkställa exportformalitetserna inom landet och å andra sidan harmonisera sina kontrollförfaranden.

3. Inom ramen för de mål som beskrivits i punkterna 1 och 2 ovan skall de avtalsslutande parterna inleda samråd med andra berörda partnerstater.

Artikel 124

Varukontrollernas antal och omfattning i samband med persontrafiken över de inre gränserna skall minskas till lägsta möjliga nivå. Fortsatt minskning och slutlig avveckling är beroende av en gradvis ökande avgiftsbefrielse för resande och av den framtida utvecklingen vad gäller bestämmelserna om personers rörlighet över gränserna.

Artikel 125

1. De avtalsslutande parterna skall träffa överenskommelser om tillsättande av kontaktpersoner hos sina tullmyndigheter.

2. Tillsättandet av kontaktpersoner skall syfta till att främja och påskynda samarbetet mellan de avtalsslutande parterna i allmänhet, framför allt inom ramen för redan befintliga konventioner och gemenskapsdokument om ömsesidigt bistånd.

3. Kontaktpersonerna skall ha en rådgivande och stödjande funktion. De skall inte ha befogenhet att på eget initiativ vidta några åtgärder i samband med tullmyndigheternas administrativa verksamhet. De skall lämna information och utföra sina uppgifter inom ramen för de instruktioner de får från sin egen avtalsslutande part.

AVDELNING VI

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 126

1. Vad gäller automatisk databehandling av personuppgifter som skall överföras i enlighet med denna konvention, skall varje avtalsslutande part senast vid denna konventions ikraftträdande anta de nationella bestämmelser som krävs för att skyddsnivån för personuppgifterna minst skall motsvara den som följer av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter.

2. Överföring av personuppgifter enligt vad som föreskrivs i denna konvention får inte äga rum förrän de bestämmelser om skydd av personuppgifter som avses i punkt 1 har trätt i kraft på det territorium som innehas av de avtalsslutande parter som överföringen berör.

3. Vad gäller automatisk databehandling av personuppgifter som överförs genom tillämpning av denna konvention, skall dessutom följande bestämmelser gälla:

a) Uppgifterna får av den mottagande avtalsslutande parten inte användas för andra ändamål än de som föreskrivs i

denna konvention vad gäller överföring av sådana uppgifter. Användning av uppgifterna för andra ändamål får endast ske efter föregående tillstånd av den part som ombesörjer överföringen och med hänsyn tagen till den mottagande partens lagstiftning. Tillstånd får beviljas på villkor att nationell lag hos den part som låter överföra uppgifterna medger detta.

- b) Uppgifterna får endast användas av domstolar, förvaltningar och organ som utför sådana uppgifter eller fyller en funktion inom ramen för de mål som avses i a.
- c) Den avtalsslutande part som överför uppgifterna, skall vara skyldig att se till att de är riktiga. Om denna part, antingen genom eget initiativ eller på begäran av en berörd person, konstaterar att felaktiga uppgifter, eller uppgifter som inte skulle ha överförts, har lämnats ut, skall den mottagande parten, eller parterna, omedelbart underrättas om detta. Denna, eller dessa, är skyldiga att se till att sådana uppgifter rättas eller förstörs, eller låta meddela att uppgifterna är felaktiga eller inte borde ha överförts.
- d) Om en person har tillfogats skada, kan en avtalsslutande part inte åberopa att en annan avtalsslutande part låtit överföra felaktiga uppgifter för att på så sätt frita sig från ansvar enligt nationell lag. Om den mottagande avtalsslutande parten är skyldig att gottgöra användning av överförda felaktiga uppgifter, skall den avtalsslutande part som var ansvarig för överföringen ersätta den mottagande avtalsslutande parten utbetalade skadeståndsbelopp i sin helhet.
- e) Överföring och mottagande av personuppgifter skall införas i såväl det ursprungliga som i det mottagande dataregistret.
- f) Den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 115 kan på en avtalsslutande parts begäran yttra sig om svårigheter i samband med tillämpning och tolkning av denna artikel.

4. Denna artikel gäller inte sådana överföringar av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7 och i avdelning IV. Punkt 3 gäller inte sådan överföring av uppgifter som avses i avdelning III kapitel 2–5.

Artikel 127

1. Vid överföring av personuppgifter till någon annan part med tillämpning av bestämmelserna i denna konvention, gäller bestämmelserna i artikel 126 för överföring av uppgifter från ett icke-automatiskt dataregister och deras införande i ett sådant dataregister.

2. Vid överföring av personuppgifter till en annan avtalsslutande part med tillämpning av denna konvention skall, i andra fall än de som regleras i artikel 126.1 och punkt 1 i den här artikeln, artikel 126.3, med undantag av punkt e, tillämpas. Dessutom gäller följande:

- a) Överföring och mottagande av personuppgifter skall registreras skriftligt. Denna skyldighet gäller inte om inte registrering krävs för användningen av uppgifterna, i synnerhet om de inte används eller endast används i mycket begränsad omfattning.
- b) Vid användningen av uppgifterna skall den mottagande parten garantera minst samma skyddsnivå som föreskrivs i dess egna lagar vid användningen av uppgifter av liknande slag.
- c) Tillträde till uppgifter och villkor för dess beviljande skall regleras i nationell lag hos den part hos vilken den berörda personen anhåller om detta.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på sådan överföring av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7, avdelning III kapitel 2–5 samt i avdelning IV.

Artikel 128

1. Sådan överföring av personuppgifter som avses i denna konvention får endast ske, om de avtalsslutande parter som berörs av överföringen ålagt en nationell tillsynsmyndighet att genomföra en fristående granskning av att bestämmelserna i artiklarna 126 och 127 följs, liksom de bestämmelser som antagits för tillämpningen av dessa artiklar, i samband med behandlingen av personuppgifterna i dataregistren.

2. I den mån en part i enlighet med nationell lag uppdragit åt en tillsynsmyndighet att inom ett eller flera områden genomföra en fristående granskning av att bestämmelserna om skydd för personuppgifter som inte införts i dataregister följs, skall denna part ålägga samma myndighet att övervaka att bestämmelserna i denna avdelning följs inom dessa områden.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på överföring av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7 och i avdelning III kapiteln 2–5.

Artikel 129

Vad gäller överföring av personuppgifter i enlighet med avdelning III kapitel 1 förbinder sig de avtalsslutande parterna att, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 126 och 127, införa en skyddsnivå i fråga om personuppgifter som tar hänsyn till principerna i Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av användningen av personuppgifter

inom den polisiära sektorn. I fråga om överföring av uppgifter enligt artikel 46 gäller dessutom följande:

- a) Uppgifterna får av den mottagande avtalsslutande parten endast användas för de ändamål som anges av den utlämnande avtalsslutande parten och med hänsyn tagen till de villkor som ställts av denna part.
- b) Uppgifterna får endast utlämnas till polisiära myndigheter; förmedling av uppgifter till andra myndigheter får endast ske efter föregående tillstånd av den part som lämnar ut uppgifter.

- c) På begäran skall den mottagande avtalsslutande parten underrätta den part som överförde uppgifterna om hur dessa använts och vilka resultat som uppnåtts på grundval av dem.

Artikel 130

Vid utlämnande av personuppgifter genom en sådan kontaktperson som avses i artikel 47 eller artikel 125, gäller bestämmelserna i denna avdelning endast om kontaktpersonen i fråga överför uppgifterna till den avtalsslutande part som tillsatt honom på den andra avtalsslutande partens territorium.

AVDELNING VII

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN

Artikel 131

1. En verkställande kommitté (Verkställande kommittén) skall inrättas för tillämpningen av denna konvention.

2. Utan att det påverkar de särskilda befogenheter som Verkställande kommittén tilldelas i denna konvention, skall dess huvudsakliga uppgift bestå i att utöva tillsyn över att denna konvention tillämpas på ett korrekt sätt.

Artikel 132

1. Varje avtalsslutande part skall ha en plats i Verkställande kommittén. I Verkställande kommittén skall de avtalsslutande parterna företräddas av en minister som ansvarar för genomförandet av denna konvention; denna företrädare får kalla erforderliga sakkunniga som får delta i överläggningarna.

2. Verkställande kommittén skall fatta enhälliga beslut. Den skall själv fastställa sin arbetsordning; i detta avseende får den föreskriva ett skriftligt förfarande för beslutsfattandet.

3. På begäran av företrädaren för någon avtalsslutande part kan det slutliga beslutet rörande ett förslag om vilket Verkställande kommittén beslutat uppskjutas i högst två månader efter framläggandet av förslaget.

4. Verkställande kommittén kan låta bilda arbetsgrupper, som är sammansatta av företrädare för de avtalsslutande parternas administrativa myndigheter, för att förbereda beslut eller för andra arbetsuppgifter.

Artikel 133

Verkställande kommitténs sammanträden skall alternerande äga rum på varje avtalsslutande parts territorium. Den skall sammanträda så ofta som det behövs för att kunna utföra sina uppgifter.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 134

Bestämmelserna i denna konvention skall endast tillämpas i den mån de är förenliga med gemenskapsrätten.

Artikel 135

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

Artikel 136

1. En avtalsslutande part som avser att inleda förhandlingar med tredje land om gränskontrollerna skall i god tid underrätta de övriga avtalsslutande parterna om detta.

2. Om inte annat följer av den rätt som medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna har att gemensamt träffa sådana avtal, får inte någon part utan föregående medgivande av övriga avtalsslutande parter träffa avtal med ett eller flera tredje länder om förenkling eller avskaffande av gränskontrollerna.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte tillämpas på avtal om lokal gränstrafik, eftersom dessa avtal följer de undantag och villkor som fastställs i artikel 3.1.

Artikel 137

Denna konvention kan inte vara föremål för reservationer, med undantag för dem som anges i artikel 60.

Artikel 138

Bestämmelserna i denna konvention skall vad beträffar Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Bestämmelserna i denna konvention skall vad beträffar Nederländerna endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 139

1. Denna konvention skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande. Ratificerade, godkända eller antagna handlingar skall deponeras hos regeringen i Luxemburg, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om detta.

2. Denna konvention skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter deposition av den handling som sist ratificerats, godkänts eller antagits. Bestämmelserna angående Verkställande kommitténs bildande, verksamhet och befogenheter skall gälla från och med ikraftträdandet av denna konvention. Övriga bestämmelser skall gälla från och med första dagen i tredje månaden efter denna konventions ikraftträdande.

3. Luxemburg skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 140

1. Varje stat som är medlem i Europeiska gemenskaperna kan bli part i denna konvention. Anslutningen skall vara föremål för ett avtal mellan staten i fråga och de avtalsslutande parterna.

2. Ett sådant avtal skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande av den anslutande staten och var och en av de avtalsslutande parterna. Det skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter deposition av den sist ratificerade, godkända eller antagna handlingen.

Artikel 141

1. Varje avtalsslutande part kan till depositarien lägga fram förslag om ändring av denna konvention. Depositarien skall översända förslaget till övriga avtalsslutande parter. På en parts begäran skall bestämmelserna i denna konvention omprövas av de avtalsslutande parterna, om de finner att något förhållande innebär en väsentlig förändring av de villkor som förelåg vid tidpunkten för denna konventions ikraftträdande.

2. De avtalsslutande parterna skall besluta enhälligt om ändringar i denna konvention.

3. Ändringarna skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter depositionsdatum för den sist ratificerade, godkända eller antagna handlingen.

Artikel 142

1. Då konventioner ingås mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna avseende förverkligandet av ett område utan inre gränser, skall de avtalsslutande parterna komma överens om de villkor på vilka bestämmelserna i denna konvention skall ersättas eller ändras med hänsyn till motsvarande bestämmelser i de konventionerna.

De avtalsslutande parterna skall i detta avseende beakta att bestämmelserna i denna konvention kan föreskriva ett mer vittgående samarbete än det som följer av bestämmelserna i de konventionerna.

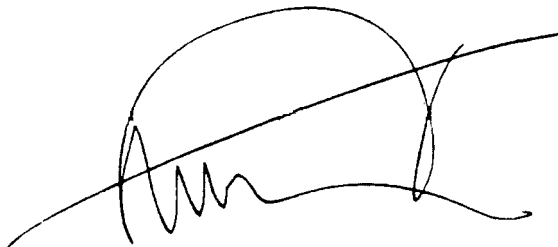
Bestämmelser som strider mot dem som medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna överenskommit om skall under alla omständigheter anpassas.

2. Ändringar i denna konvention som av de avtalsslutande parterna bedöms som nödvändiga, skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande. Bestämmelserna i artikel 141.3 skall tillämpas under förutsättning att ändringarna inte träder i kraft före ikraftträdandet av de ovan nämnda konventionerna mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

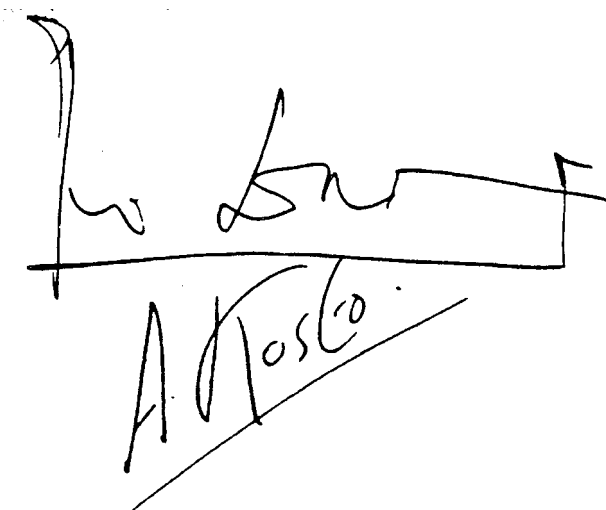
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

A. H. M. O. S. C. O.

SLUTAKT

I samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 139

Signatärstaterna skall underrätta varandra redan före konventionens ikraftträdande om alla omständigheter av betydelse för de frågor som avses i konventionen och för ikraftträdandet av denna.

Konventionen skall inte träda i kraft förrän villkoren för dess tillämpning uppfyllts i signatärstaterna och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 4

De avtalsslutande parterna förbinder sig att så långt möjligt samtidigt iaktta denna tidsfrist och att förebygga varje svaghet i samband med säkerhetskontroller. Före den 31 december 1992 skall Verkställande kommittén undersöka vilka framsteg som gjorts. Nederländerna understryker att det kan uppstå svårigheter i samband med iakttagandet av tidsfristen vad gäller en viss flygplats, men att dessa dock inte skall ge upphov till brister ur säkerhetssynpunkt. Övriga avtalsslutande parter kommer att ta hänsyn till denna situation, utan att detta får resultera i svårigheter för den inre marknaden.

I händelse av svårigheter skall Verkställande kommittén undersöka vilka de bästa förhållandena är för ett samtidigt vidtagande av dessa åtgärder på flygplatserna.

3) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 71.2

Om någon avtalsslutande part inom ramen för sin nationella politik vad gäller att förebygga och behandla beroende av narkotika och psykotropa ämnen, avviker från den princip som avses i artikel 71.2, skall samtliga avtalsslutande parter vidta de administrativa och straffrättsliga åtgärder som krävs för att förebygga och bekämpa olaglig import och export av dessa produkter och ämnen, särskilt sådan som är avsedd för övriga avtalsslutande parters territorium.

4) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 121

De avtalsslutande parterna skall i överensstämmelse med gemenskapsrätten avstå från kontroller och inte längre kräva de sundhetsintyg för växter som i gemenskapsrätten föreskrivs för de växter och växtprodukter som

a) förtecknas i punkt 1 nedan, eller

b) förtecknas i punkt 2–6 nedan och som har sitt ursprung hos en av de avtalsslutande parterna.

1. Snittblommor och växtdelar för prydnadsändamål av arterna

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis

2. Färska frukter av arterna

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus

3. Träslag av arterna

Castanea

Quercus

4. Odlingssubstrat som helt eller delvist består av jord eller kompakt organiskt stoff som exempelvis växtde-
lar, torv och bark med mull, men som inte helt utgörs av torv.

5. Frön

6. Sådana levande växter som förtecknas nedan och som omfattas av nedan angivna KN-nummer ur den
tullnomenklatur som offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning den 7 september
1987.

KN-nr	Varuslag
0601 20 30	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, under tillväxt eller i blomning: orkidéer, hyacinter, narcisser och tulpaner
0601 20 90	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, under tillväxt eller i blomning: andra
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii</i> (<i>Azalea indica</i>)
0602 99 51	Frilandsplantor: perenna växter
0602 99 59	Frilandsplantor: andra
0602 99 91	Krukväxter: blomväxter med knoppar eller blommor, med undantag av kaktusar
0602 99 99	Krukväxter: andra

5) Gemensam förklaring avseende nationell asylpolitik

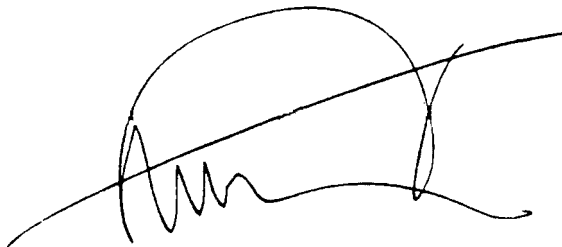
De avtalsslutande parterna skall granska sin nationella politik i asylfrågor i syfte att harmonisera denna.

6) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 132

De avtalsslutande parterna skall underrätta sina nationella parlament om denna konventions genomförande.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio, i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

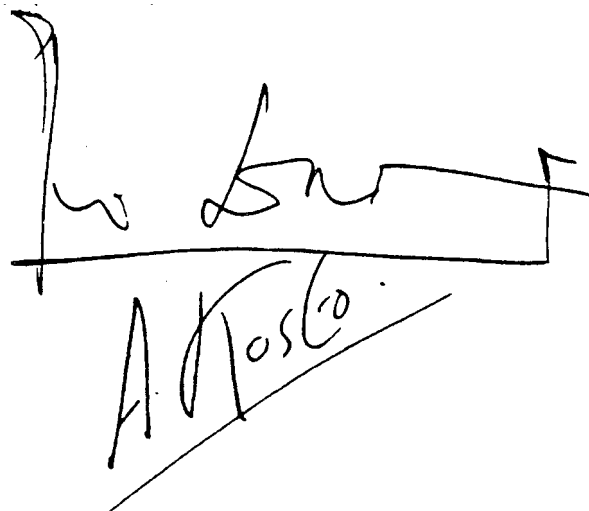
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

Ad Nostro

PROTOKOLL

För komplettering av slutakten till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna, har de avtalsslutande parterna avgivit följande gemensamma förklaring samt tagit del av nedanstående ensidiga förklaringar som gjorts i samband med nämnda konvention:

I. Förklaring avseende konventionens tillämpningsområde

De avtalsslutande parterna fastställer att efter enandet av de båda tyska staterna skall konventionens folkrättsliga tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta Tyska demokratiska republikens nuvarande territorium.

II. Förklaringar av Förbundsrepubliken Tyskland rörande tolkningen av denna konvention

1) Konventionen ingås i perspektivet av de båda tyska staternas enande.

Tyska demokratiska republiken betraktas inte som främmande land i förhållande till Förbundsrepubliken Tyskland.

Artikel 136 skall inte tillämpas i fråga om förbindelserna mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Tyska demokratiska republiken.

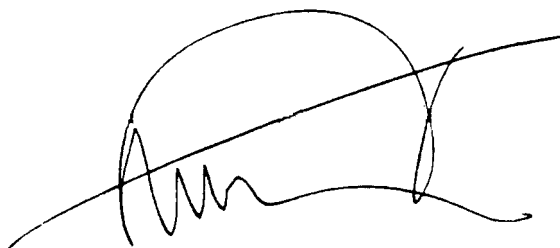
2) Denna konvention strider inte mot de bestämmelser som antagits i skriftväxlingen av den 20 augusti 1984 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Österrike angående minskade kontroller vid de gemensamma gränserna för de båda staternas medborgare. Dessa bestämmelser skall dock, med hänsyn till de oeftergivliga krav avseende säkerhet och inresa som ställs av de avtalsslutande parterna i Schengen, tillämpas på ett sådant sätt att dessa lättnader i praktiken kommer att begränsas till att endast omfatta österrikiska medborgare.

III. Förklaring av Konungariket Belgien i anslutning till artikel 67

Det förfarande som skall tillämpas inom landet vad gäller övertagande av verkställighet av utländska domar skall inte vara det som föreskrivs i belgisk lag om mellanstatlig överföring av dömda, utan ett särskilt förfarande som kommer att beslutas om i samband med ratificeringen av denna konvention.

Upprättat i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized letters that appear to be 'L', 'S', and 'G' followed by a horizontal line.

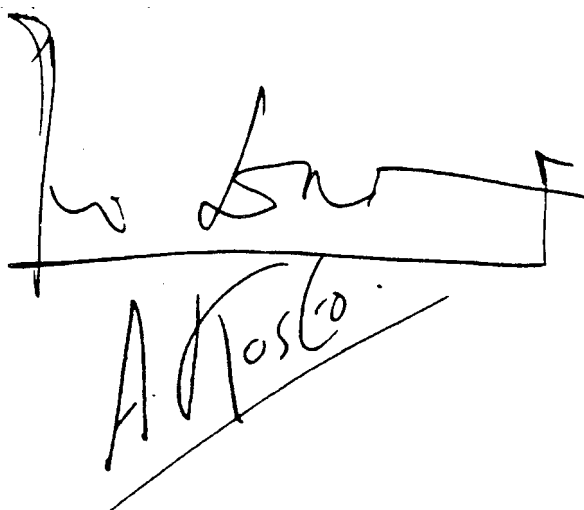
För Franska republikens regering

A handwritten signature in black ink, appearing as a series of connected loops and curves.

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'L' and 'G' followed by a vertical line.

För Konungariket Nederländernas regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'L' and 'G' followed by a horizontal line, with the word 'A. H. O. S. C. O.' written below it.

GEMENSAM FÖRKLARING

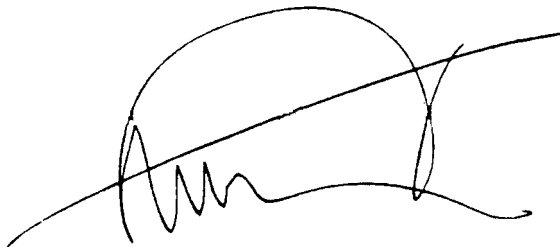
AV MINISTRAR OCH STATSSEKRETERARE VID MÖTE DEN 19 JUNI 1990 I SCHENGEN

Regeringarna hos de avtalsslutande parter som slutit Schengenavtalet skall inleda eller fullfölja diskussioner som särskilt berör följande områden:

- Förbättring och förenkling vad gäller tillvägagångssättet vid utlämning.
- Förbättrat samarbete vad gäller åtal för brott som rör vägtrafiken.
- Bestämmelser angående ömsesidigt erkännande av förverkande av rätten att framföra motorfordon.
- Möjliggörande av ömsesidig verkställighet av bötesstraff.
- Fastställande av regler för ömsesidig överföring av åtal, inbegripet möjlighet till överföring av den tilltalade till hans ursprungsland.
- Fastställande av regler för återförande till hemlandet av minderåriga som obehörigen skilts från vårdnad av den person som med stöd av lagen har vårdnaden.
- Fortsatt förenkling av kontroller i samband med kommersiell rörlighet för varor.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

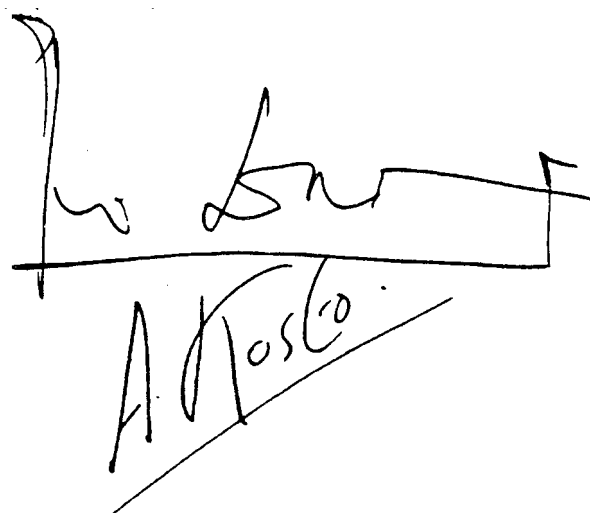
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

FÖRKLARING AV MINISTRAR OCH STATSSEKRETERARE

Den 19 juni 1990 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i Schengen en konvention om tillämpning av det den 14 juni 1985 i Schengen ingångna avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna.

I samband med undertecknandet avgav de följande förklaring:

- Enligt de avtalsslutande parternas mening utgör denna konvention en viktig etapp i förverkligandet av ett område utan inre gränser och inspirerar till fortsatt samarbete mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna.
- Med beaktande av riskerna vad gäller säkerhet och olaglig invandring betonar ministrarna och statssekreterarna nödvändigheten av att införa en effektiv kontroll vid de yttre gränserna enligt de enhetliga principer som avses i artikel 6. De avtalsslutande parterna skall särskilt bemöda sig om en harmonisering av arbetsmetoderna för kontroll och bevakning av gränserna i samband med genomförandet av dessa enhetliga principer.

För övrigt kommer Verkställande kommittén att undersöka såväl alla åtgärder av betydelse för införandet av en enhetlig och effektiv kontroll vid de yttre gränserna som den konkreta tillämpningen av dessa. Till sådana åtgärder hör åtgärder för att kontrollera de omständigheter under vilka en utlänning har rest in på de avtalsslutande parternas territorium samt åtgärder för tillämpning av samma regler för vägrad inresa, utarbetande av en gemensam handbok för tjänstemän med uppgift att bevaka gränserna och skapande av gemensamma normer rörande kontrollen vid de yttre gränserna genom utbyten och arbetsbesök sinsemellan.

I samband med undertecknandet bekräftades dessutom det av den centrala förhandlingsgruppen fattade beslutet att skapa en arbetsgrupp med uppgift att

- redan före konventionens ikraftträdande underrätta den centrala förhandlingsgruppen om alla omständigheter av betydelse för de områden som avses i konventionen och för dennas ikraftträdande, särskilt i fråga om gjorda framsteg beträffande en harmonisering av lagbestämmelserna inom ramen för enandet av de båda tyska staterna,
- samråda om denna harmoniserings och dessa omständigheters inverkan på genomförandet av avtalet,
- redan före konventionens ikraftträdande utarbeta konkreta åtgärder inför perspektivet av inresa av utlänningar som inte underkastats viseringstvång och framlägga förslag angående harmoniseringen av tillvägagångssättet i samband med personkontroll vid de framtida yttre gränserna.
